

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

EDICIÓ DIÀRIA

Barcelona: 100 Ptas. Anual
Península: 120 Ptas. Anual
Amèrica: 150 Ptas. Anual
Altres països: 180 Ptas. Anual

LA DOBLE OBRA

L'exemple de Txecoslovàquia és al·lucinant en tots els aspectes. No solament procedeix la nova República a la reconstrucció sòlida de l'edifici espiritual de la nació, sinó que dedica alhora una atenció vixíssima a l'obra de reconstrucció econòmica.

En el nou Estat txecoslovac floreixen les institucions de cultura, en les quals la llengua nacional és senyora i majora. Escoles i biblioteques, liceus i Universitats, corporacions científiques i literàries, s'estenen i s'engrandeixen amb ritme accelerat per tot el país. La tradició intel·lectual de Bohèmia, que és un dels països del món on hi ha menys analfabets, té una confirmació en l'obra cultural de la República, la qual multiplica, enforteix i honora la feina fet pel patriote des dels començaments de la renaixença nacional en el primer terç del segle XIX. I mentre les institucions de cultura són protegides i estimulades per l'Estat, aquest emprèn grans obres de progrés econòmic, per tal de donar al poble txecoslovac l'armadura tècnica que és necessària en els temps moderns.

Ningú podia desconèixer la puixança cultural del poble txec, i per això l'obra que en aquest aspecte realitza ara el Govern de Praga no constitueix cap sorpresa. Però s'havia dit repetidament, abans de la guerra, durant la guerra i després de la guerra, que Bohèmia no tindria prou puixança econòmica per assegurar la vida de l'Estat independent i per fomentar la prosperitat del poble. Podria fer-se un gran munt amb els llibres i els articles de Premsa que en els darrers decenni han estat publicats per demostrar que les nacions que formaven part del dissolt imperi austro-hongarès estaven mancades de viabilitat econòmica. Altres vegades ja hem remarcat des d'aquest lloc el fracàs d'aquestes teories pseudo-realistes.

Txecoslovàquia prospera. És lliure, i està contenta d'ésser-ho. Però no és limitada a l'alegria de la llibertat. Mestressa del propi règim, directora de la pròpia vida, fa servir la llibertat per crear cultura i per crear riquesa. Simultàniament són inaugurades nombroses biblioteques i són iniciades importants obres per facilitar les comunicacions i millorar les condicions econòmiques del territori txecoslovac.

Ben lluny de complir-se la profecia d'una Bohèmia pobra, encongada, privada de recursos econòmics per la destrucció de la suposada unitat geogràfica de l'Europa central, l'Estat txecoslovac es troba en una situació econòmica relativament desembarassada, superior a molts altres Estats d'Europa, i pot dedicar fortes sumes a les obres públiques que transforma el país i que no hauria realitzat tan de pressa ni en tan gran escala l'antic imperi caigut.

El diari "Prager Presse" ha publicat últimament una interessant informació sobre els treballs que han de realitzar-se enguany en els ports txecoslovacs del Danubi. La ciutat de Bratislava serà dotada d'un gran magatzem destinat al dipòsit franc de les mercaderies en trànsit; i així el dit port tindrà el caràcter d'un port franc internacional; també s'hi construirà un dipòsit per al petroli. El port de Komarno serà dotat de carreteres d'accés i de vies fèrries; hi seran construïts vastos dipòsits amb llurs annexos i s'hi instal·larà un potent i moderníssim utilitatge. Entre Bratislava i Komarno es construirà un nou port, el cost del qual serà d'unes 600.000 corones txecques. A més, hom realitzarà obres en algunes seccions del Danubi i a diversos rius eslovacs per tal de facilitar la navegació fluvial.

La resurrecció de l'Estat txec ha desmentit les prediccions dels pessimistes i les aprensions dels porucs. Forta era ja Bohèmia abans de reconquerir la llibertat nacional. I la possessió de l'Estat propi no l'ha afeblida, ni ha portat crisis interiors econòmiques. El progrés espiritual i el progrés material són, en aquella terra exemplar, les dues conseqüències inseparables de l'amor del poble a la llibertat i al treball.

Full de dietari

"CAL NO ABUSAR DE LA METAPSÍQUICA"

He vist i he sentit el professor Charles Richet parlant de Metapsíquica, a l'Ateneu Barcelonès, davant un auditori atapeït i atent. Tot hom ha sortit encisat de la conferència; el vell professor ha exposat amb claredat i elegància franceses un seguit de casos de metapsíquica subjectiva i de metapsíquica objectiva; ha protestat de la escrupolositat amb què ha aplicat els mètodes experimentals a l'estudi d'aquesta mena de fenòmens; ha dit la paraula en l'esdevenidor de les investigacions sobre la Facultat que posseeixen alguns individus privilegiats de conèixer la realitat amb altres sentits que els tradicionalment coneguts: tacte, vista, oïda, gust i olfacte...

Tot això ha estat meravellósament exposat. Però, la prova que la metapsíquica és una ciència, el principi, les lleis, la teoria si més no, que relliga tots aquests fenòmens fins avui inexplicables, existeix a hores d'ara? El doctor Richet no ens ho ha dit. Sols s'ha limitat a assegurar que aquests fenòmens han d'ésser estudiats amb esperit científic i mitjançant mètodes científics.

Aquesta és l'objecció que sentia fer a molts homes de ciència aplegats per escoltar l'últim membre de l'Institut de França. Prenent al peu de la lletra l'enunciat de la conferència tenen raó. El doctor Richet no ens va demostrar que la Metapsíquica fos a hores d'ara una ciència com l'Astronomia o la Física, amb tot el seu tresor de principis i de teories. No.

Però, comptat i debatut, el doctor Richet va fer una cosa ben útil, ben interessant i ben encoratjadora. Va presentar-nos amb bonicic facilitat d'un científic, format en la pràctica dels mètodes experimentals, avest a servir-se amb èxit, davant d'un rengle de fenòmens fins fa poc temps mantinguts als afores de la ciència i mirats amb una mena de rancúnia per

part dels especialistes de les altres disciplines. Es de creure que el naixement de les ciències ha estat sempre un fet d'aquest tipus: un home d'esperit científic ha reeixit de considerar científicament un grup de fenòmens no lligats encara per cap principi ni per cap teoria.

La Metapsíquica no existeix com a ciència, però existeix una voluntat d'organitzar-la científicament: la voluntat del doctor Richet.

Feia goig de veure com el venerable mestre, posat al caire de lo innegut i del misteri volia conservar el seu posat d'home de laboratori, frenant els impulsos incontrolables del seu cor. "No sóc esperitista", deia. Més tard, en un dels moments més eixerits de la dissertació, afegia: "Puuix que cal no abusar de res, ni de la Metapsíquica".

Sí, amics meus. Aquí hi ha la troballa, aquí hi ha la ironia. Cal no abusar de res, ni de la Metapsíquica, perquè posats a abusar, abandonant-nos a la dansa de les tauletes i a la fe en l'ectoplasma, hom va de dret a crear una religió. I per arribar a aquesta resultats, i val la pena de sortir de l'Església Catòlica, Apostòlica i Romana?

Carles Soldevila

D'ITALIA
LA DISCUSSIÓ DEL PRESSUPOST DE N. E.

Roma, 26. — A la Cambra ha començat la discussió sobre el Pressupost d'Afers estrangers. — Havas.

GRAN BREITANYA
EL PROJECTE DE REFORMA DE LA CAMBRA DELS LORDS
Londres, 26. — El lord Cancellor ha declarat que es proposa designar un Comitè que estudiï un projecte per a la reforma de l'estatut de la Cambra dels Lords. — Havas.

LEON
LA PUBLICITAT
PROPAGANDA

LA POST-GUERRA

LA CONFERÈNCIA D'AMBAIXADORS ARriba A UN ACORD SOBRE EL DESARMAMENT ALEMANY

Els punts que defensa França sobre la seguretat: Mr. Coolidge tramet un seu amic a Europa per la qüestió del desarmament

Alemanya prepara una nota sobre la seguretat

París, 26. — La Conferència d'ambaixadors en la reunió que ha celebrat aquest matí ha despatxat assumptes corrents. — Havas.

París, 26. — La Conferència d'ambaixadors ha arribat virtualment al més perfecte acord en llurs deliberacions relatives al desarmament d'Alemanya.

Probablement demà serà tramès al Comitè militar interaliat de Versalles el text de la resolució adoptada, en virtut del qual es demana al dit Comitè un informe detallat sobre la Memòria de la Comissió militar interaliada de control, sobre el desarmament d'Alemanya. — Havas.

ELS QUATRE PUNTS DE FRANÇA SOBRE LA SEGU-RETAT

París, 26. — "L'Echo de Paris", parlant també de la qüestió exterior, diu que el senyor Herriot no ha canviat l'actitud i segueix mantenint la paraula que va donar al senyor Chamberlain el dia 16.

Segons l'esmentat diari, la diplomàcia francesa tracta de cercar, en les actuals negociacions, proposicions concretes d'Alemanya que no representin minva ni afebliment en els punts següents:

Primer. — Els drets que el Tractat conferirà a França.

Segon. — L'article 10 del Pacte de la Lliga de les Nacions.

Tercer. — L'autoritat i facultats del Tribunal de Justícia internacional.

Quart. — La llibertat de França de prosseguir la seva obra d'assistència envers els Estats de la Petita Entesa. — Havas.

LES GESTIONS DE M. FLE-RIAU I EL DISCURS DE MISTER CHAMBERLAIN

París, 26. — El "Matin" diu que el recent discurs del senyor Chamberlain no constitueix cap fet nou, ni existeix, per tant, cap nova raó perquè el punt de vista francès sigui modificat.

Afegeix l'esmentat diari, que el sentit de les instruccions donades a l'ambaixador senyor De Flérian, és que França continua, c/m sempre, disposada a examinar detalladament i amb la més completa bona fe les suggestions que pugui fer el Reich.

Si, contràriament a ço que raons molt positives donen dret a pensar, les ofertes d'Alemanya són sinceres, França serà la primera d'alegrar-se'n. En tot cas, l'entrada d'Alemanya a la Lliga de les Nacions sense reserves ni condicions, segueix essent un requisit "sine qua non" de tot acord ulterior. — Havas.

LES "GESTIONS DE MISTER COOLIDGE PER A LA NOVA CONFERÈNCIA DEL DESARMAMENT

Washington, 26. — El president Coolidge va conferenciar ahir extensament amb el senador Borah i amb la Comissió de relacions exteriors del Senat, tractant de la projectada Conferència del desarmament que els Estats Units volen portar a cap.

El senador Borah expressa efusivament la simpatia que fa idea mereix, si bé manifesta el seu dubte que en la situació actual d'Europa hi hagi possibilitats d'èxit en l'empresa. — Havas.

UN AMIC DE COOLIDGE EN MISSIÓ A EUROPA

Washington, 26. — El senyor Frank Sterns, amic íntim del president Coolidge, s'ha embarcat cap a Europa, on farà un llarg viatge i visitarà en primer terme Itàlia.

Als centres polítics i diplomàtics, aquest viatge és molt comentat, per suposar-se que té per objecte exercir una missió política encarregada pel president. — Havas.

ALEMANYA REPARTIRÀ UN MEMORANDUM SOBRE LA SEGU-RETAT

Londres, 26. — El "Daily Telegraph" creu estar acompanyat de bona procedència, que el Reich

dirigirà als països interessats un memoràndum relatiu a la seguretat, el qual memoràndum podria servir de base per a diversos tractats per separat amb cada un dels Estats aliats fronterers d'Alemanya. — Havas.

LA COMISSIÓ D'AFERS ESTRANGERS DE LA CAMBRA FRANCESA

LA RATIFICACIÓ DEL PROTOCOL DE GINEBRA

París, 26. — La Comissió d'Afers estrangers s'ha reunit sota la presidència de Louchet.

Paul Boncour ha donat lectura al seu informe sobre el projecte de llei tendent a la ratificació del Protocol de Ginebra per al reglament pacífic de les diferències internacionals.

La Comissió ha ajornat per a la pròxima sessió la discussió del dit informe.

Es probable que donat l'estat dels

treballs parlamentaris la Cambra no podrà votar aquesta ratificació abans de les vacances de Pasqua. — Havas.

UN ELOGI DE LORD CURZON

Londres, 26. — El sub-secretari d'Afers estrangers ha parlat en un banquet donat a l'Associació de la Premsa estrangera en honor de l'ambaixador francès.

Ha dit que era una completa equivocació pensar que lord Curzon no fou amic de França.

Lord Curzon—digué l'orador—no pensà sinó en la pau d'Europa i en la futura pau del món. I, atant a la finalitat, curà, abans que tot, d'evitar tot quant podés comprometre l'aliança anglo-francesa.

La tal convicció ha estat compartida per molts, i un dels que la defensaven més fortament és Mr. Chamberlain. — Havas.

DE FRANÇA

NOUS DETALLS DE LA CATASTROFE DEL PARIS-BURDEUS

Una nota de la Companyia i una altra del Ministeri Com expliquen l'accident els que hi eren

París, 26. — Es coneixen els següents detalls del descarrilament del tren ràpid Bordeaux Paris.

La Companyia de Ferrocarrils d'Orléans ha publicat el següent comunicat:

"El tren ràpid 34, que surt de Bordeaux a les 22'10 i que hauria d'arribar a París a les vuit, ha descarrilat la nit passada abans d'arribar a Poitiers. La màquina i set vagons han quedat volats.

El senador Pedebidou ha resultat mort, alguns viatgers estan ferits.

Les causes de l'accident encara no són conegudes.

Al ministeri de Treballs Públics s'ha facilitat la nota següent:

"Segons els primers informes arribats al ministeri de Treballs Públics, les causes de l'accident encara no es coneixen. Sembla que descarrilà el furgon de cua, essent així la causa que els altres cotxes s'anessin fora de la via. Els tres últims vagons romanegueren, no obstant, a la via.

Un dels vagons descarrilat, de primera classe, va caure al riu Clain.

Han estat trobats quatre morts i els orcs que n'hi ha un altre.

En el moment de la catàstrofe la nit era completament fosca i el vent fort i fred.

Immediatament, des de l'estació de Saint Benoit, es va telegrafiar demanant un tren de socors.

Montre arribava aquest tren de socors, els passatgers que res no ferits, ajudats pels soldats que viatjaven en el tren, perllunant el batalló d'Àfrica, organitzaren els treballs de salvament.

Es impossible descriure les escenes d'horror que se succeïren fins l'arribada dels melges vinguts de Poitiers en el tren d'auxili.

Els maquinistes i fogaiers, exposant llurs vides, escalaron els vagons volats en el terraplè i dins el riu i per les portes, lles trenades penetraren a l'interior dels vagons per intentar salvar els supervivents.

Es feren obertures afe costats dels vagons, i per aquest procediment s'aconsegüí salvar vuit viatgers que es trobaven emprossats i que resultaren il·lesos.

Com que era negra nit els treballs de salvament foren llargs i molt difícils.

Fou impossible penetrar en el cotxe de primera classe, bolcat dins el riu, i que es trobava ple de pedres del pont que féu seguir en caure el vagó. Es creu que a dins s'hi troben alguns cadàvers.

El ministre de Treballs pù-

blics, acompanyat del director general de la Companyia, ha arribat al lloc del sinistre.

Els cadàvers han estat transportats en una sala de l'estació de Poitiers.

Un dels testimonis de la catàstrofe relata el següent:

En el moment que el tren arribava al primer pont els vagons descarrilaren. La locomotora i el tender portats per la inèrcia, travessaren el pont i anaren a parar a uns 300 metres de distància. Els altres vagons caigueren de costat, pel terraplè.

Un viatger agafava per la mà a un altre fins que les seves forces esgotades l'obligaren a deixar-lo anar, i el desgraciat viatger caigué al riu, morint ofegat.

Els soldats que tornaven del Marroc donaren mostres de gran abnegació. Es llançaren a socorrer els viatgers que havien caigut al riu, i exposant llurs vides aconseguiren salvar nombroses persones.

L'abat Bremond que viatjava en el mateix tren, diu el següent:

El meu compartiment s'obrí amb una granada, violent com desaparellant instantàniament els meus companys de viatge. Jo em trobava apressat en el vagó. Crits de dones horribles se sentien per tot arreu demanant auxili.

M. Tanchayd ha presentat avui a la Cambra una moió ininterrompuda sobre la catàstrofe de Saint Benoit.

Demana al ministre de Treballs públics informes prègts sobre les causes de la catàstrofe i quines mesures es prendran per tal de protegir la vida dels passatgers a França.

L'ESTAT DELS FERITS

Poitiers, 26. — Totes les persones que resultaren ferides durant el descarrilament del ràpid Bordeaux-Paris, segueixen en estat satisfactori.

La Companyia assegura que no hi ha cap cadàver al riu Clain. — Havas.

UN DESTI DEL CAP D'UN GUILLOTINAT: UN EMPLEI A UNA NENA PARALITICA

París, 26. — Al "Petit Journal" li comunicuen de Lille, que un melge ha injectat en el cos d'una noiet, nascuda de paralisi en greu estat, un gangli procedent del cap del guillotinat que fa poc fou guillotinat en aquella capital. — Havas.

UNA MEDALLA AL GENERAL GOURAUD

París, 26. — A la Sorbona s'ha celebrat amb tota solemnitat l'acte d'imposar al general Gouraud, pel mariscal Lyautey, la gran medalla de l'expansió comercial.

Assistí a l'acte el senyor Herriot, i ocupava la presidència el president de la República.

LORD CURZON

Els diaris francesos han escrit, amb motiu de la mort de Lord Curzon, la necrologia més alegre que hom coneix. No han pogut amagar la seva satisfacció. El que prova, abans que tot, que Lord Curzon serví abans que ningú el seu país, i això, francament, no fa ni riure ni plorar. Anglaterra té el do — sembla — de trobar sempre els homes que necessita, i Lord Curzon, en un moment determinat, fou l'home just, exacte, perfecte.

Secretari de Lord Salisbury, virrei de l'Índia a 39 anys, Curzon fou sempre un conservador de cap a peu, a la manera anglesa, amb una imaginació i una rigidesa dosificada en el grau just. No es treia mai la peça llarga i el barret de copa, i era un home que tenia la concepció del món del conservador anglès. Aquesta concepció l'havia exposada en diferents treballs i articles de diari, perquè Lord Curzon escrivia bé. Aquesta concepció consisteix en assegurar la persistència de l'imperi i en canalitzar les forces del món de manera que no s'oposin a la dita persistència.

Aquesta concepció creu que el centre vital de l'imperi és a les planures de l'Àsia i que l'"atatu quo" actual en aquells allunyats països s'ha de defensar com si fos una veritat d'ordre matemàtic o d'ordre íntim. Lord Curzon fou un especialista d'aquestes qüestions; donava la màxima importància a l'Orient, sentia l'amor imperial per l'Índia i vivia amb els ulls fixos a l'Àsia.

Sots-secretari i ministre de Negociis Estrangers, Curzon mantingué la política tradicional. La mantingué en un dels moments més difícils de la història, després d'una guerra que havia revisat tots els valors, que havia trasbalsat totes les concepcions, que havia sanejat tots els individus. Semblava que un nou món havia de néixer i l'home tenia el seu dret a la butxaca a punt de fer-lo prevaler. Curzon representa en aquesta gran ruïna el mur de contenció. Per a ell, la guerra passada no fou més que un fet episòdic, com tants d'altres. No era ni més important ni menys important que un fet episòdic. No era un fet definitiu ni creador de noves formes. Així, si voleu, és antipàtic, però és d'una grandesa romana.

La seva feina consistí, doncs, en liquidar un estat d'esperit contrari a l'estructuració imperial, en netejar el món de miasmes humanitaris i redemptoristes. Tingué en aquesta feina moltes dificultats, de vegades molt greus. La política musulmana de Curzon originà el nacionalisme de Mustafa Kemal i l'enfonsada de Grècia. La liquidació d'aquest episodi, la pau de Lausanne, fou un desastre per als interessos occidentals a Orient. La política antibolxevista de Curzon, l'encerclament de Rússia pels exercicis blancs, fou potser una altra enorme equivocació, en el sentit que si bé ajornà la reconstrucció de Rússia, acostà Moscou amb Orient. Els efectes d'aquest acostament no s'han vist encara, però es podran veure en un esdevenidor més o menys

En imposar-se la medalla al general Gouraud, el mariscal Lyautey enaltí l'obra realitzada per aquell i elogià la seva vida i l'èpica tasca de gran profeta per a França desenrotllada en diversos llocs, com el Tonquín, a Madagascar i al Marroc. — Havas.

L'AGRAMENT DELS PARES DE FAMÍLIA

París, 26. — Aquest matí, a la Cambra, un diputat ha donat, en nom dels pares de família, les gràcies al Govern per les disposicions adoptades contra el tràfic de publicacions pornogràfiques. — Havas.

LES FORCES SOMALIS

Roma, 26. — El due dels Abruzzos ha revisat aquest matí les forces indígenes que al comandament d'oficials italians marxaran d'operacions al territori de Somàlia. — Havas.

MUSSOLINI VISITA EL REI

Roma, 26. — Aquest matí ha rebut el rei en audiència el senyor Mussolini. L'audiència ha durat més d'una hora. El president ha donat les gràcies al sobirà per l'interès que li demostrà durant la seva recent malaltia. — Havas.

Per tota extraordinària la tasca de la Redacció i de la Impremta d'haver de traduir les notes destinades al nostre diari.

Procuram que ens siguin transmesos en escriptura, car del contrari no podrem fer publicacions

pròxim. Finalment, Curzon fou qui trenca davant d'Alemanya el front interaliat. Això originà l'ocupació de la Ruhr, que ens portà la desastrosa resistència passiva alemanya, emparada i fomentada per Curzon i el seu ambaixador a Berlín lord d'Abernon. La resistència passiva provocava la inflació i la mort del marc. Oposat a la política de Poincaré, Curzon tractà de la mateixa manera la política pacifista i humanitària d'Herriot. Fou un dels més il·lustres autors del naufragi del Protocol de Ginebra, és a dir, un partidari del retorn pur i simple a l'estat de coses d'abans de la guerra.

Aquesta és una brevíssima simplificació de la política de Curzon. Estudiada amb detall i qüestió per qüestió, hom pot veure que es tracta d'una política que fracassà gairebé sempre. Vista en termes generals, però, hom ha de reconèixer que l'imperi no ha cedit ni un pam de terreny, ni un dret, ni una posició. Potser avui hi ha més problemes, més dificultats i més entrebanes que abans. Però no cal oblidar que aquests anys han liquidat un període que féu trontollar el món i que creà un estat d'esperit favorable a tota mena d'innovacions. La fase aguda de la inundació ha passat i les aigües tornen als seus llits. No es pot negar que donada la fermentació, Curzon ha estat un liquidador ràpid i un cirurgià expert. Repetixo que això és molt antipàtic, ço que no vol pas dir, però, que no tingui una certa grandesa. L'imperi anglès és un engranatge que destrou quantitats enormes de carn humana amb la més gran naturalitat. Fer una crítica d'aquesta edificació, que té els fonaments en la misèria humana i en l'organització de l'abjectió, és relativament fàcil. Asssegurar la continuïtat d'aquesta obra és, malgrat totes les reserves morals, una feina d'una certa dificultat.

Era un home a l'antiga, representant d'una època passada, autoritat, ple de prejudicis aristocràtics, una enorme carcassa. No es pot negar, però, que fou un gran treballador, i els seus més grans enemics reconeixen que Lord Curzon tingué davant de la popularitat un despreci i una aversió perfecta. Era un home com una catàstrofe, que a Lausanne, per exemple, moment el més difícil de la seva carrera política, rodejat de la ironia i del sarcasme universal, no perdé ni un moment la serenitat. Era intransegut, antideocràtic, grandios, rigid, correcte. Els indis maleïren la seva memòria, els musulmans el recordaren amb horror, molts francesos i anglesos amb ironia. Els demòcrates de tot arreu s'hauran tret un enemic de sobre. A l'Índia, essent virrei, féu amb la censura sobre els diaris, manipulant l'escola i els tribunals, controlant la burocràcia, feliç grans de primer ordre. Déu l'hagi ben perdonat.

Diu que tingué tres grans il·lusions i totes tres li fallaren: tenir un hereu, ésser primer ministre i ésser comte. Tingué filles. El nom que portava era massa encarecat perquè el partit conservador — com canvien els temps! — l'acceptés per líder. En feren a Bonard Law, un industrial, i després el senyor Baldwin, pagès i fabricant. I el rei no el volgué fer comte. Per cert que Lord Curzon escrivi una vegada una carta oberta al "Times", en la qual es deia que trobava estranyíssim que no el fessin comte i que les coses no anirien bé fins que no li donessin el títol. Era una carta divertida.

Josep Pla

La política

REGIDOR QUE DIMITEIX

El senyor Ferran Casadevall i Rosés, exdiputat provincial que ara havia estat nomenat regidor de l'Ajuntament de Girona, ha renunciat al càrrec.

Hom diu que serà nomenat per substituir-lo N'Antoni Montseny.

UNA CARICATURA D'EN BÀGARIA

En Bàgaria ha comentat grifícament tal com acostuma, "El Sol", de Madrid, l'homage a delictes recentment a Madrid a N'Angel Guimerà.

Hom veu en el dibuix del popular caricaturista un grup d'en Manel amb un llep i la gran figura d'en Guimerà que se'l mira, mentre diu: "Voo que obra la "Manel" fraternitatem con los lobos".

"LA TUNA" AL P. U. P.

Aquesta nit l'estudiant de Madrid "La Tuna" donarà un concert a la Jovenut del P. U. P., amb l'assistència d'algunes autoritats.

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL.											
	Dm	P	M	A	M	J	J	A	O	N	D
Tanca anterior.....	1398	1334		1375		1377		1380		1353	
Obertura.....		1377		1372		1374		1377		1352	
Serón telegrama.....	1407	1377		1374		1376		1381		1353	
Tanca.....		1327		1371		1373		1375		1245	
Alça.....	9										
Baixa.....		7		4		4		5		7	

NOVA YORK											
	Dm	P	M	A	M	J	J	A	O	N	D
Tanca anterior.....	2565	2491		2540		2541		2564		2507	25
Obertura.....		2491		2543		2540		2570		2508	25
Serón telegrama.....		2476		2520		2553		2553		2491	24
Tanca.....											
Alça.....											
Baixa.....											

NOVA ORLEANS											
	Dm	P	M	A	M	J	J	A	O	N	D
Tanca anterior.....	2555	2467		2542		2567		2568		2468	24
Obertura.....				2545		2568					
Serón telegrama.....											
Tanca.....											
Alça.....											
Baixa.....											

SANTO (Liverpool)		ALEXANDRIA				DISPONIBLE EN PLACA		
	M	M	Tanques del dia			Good Middling (Standard Universal)		
			A	J	O	Any Port	Orleans	taxes
Tanca anterior.....	3470	3305	Ashmouni.....			232	233	235
Obertura.....								
Tanca.....	3485	3325	Sakellaridis.....					

Arribades aje ports dals EE. UU. en un dia.....			/s. contra			B/a. l'any anterior		
Vendes a Liverpool.....			6,000			8,000		
Transferencia:								

nota la direcció del mestre En Joan
Tomàs Parés, cantà amb molt d'ajust.

LA VIDA PROVINCIAL

Uns quants retalls de premsa

DEL CORRESPONSAL POLITIC MADRILENY DE "LAS NOTICIAS"

"Don Alfonso Sala ha hecho circular por la Prensa madrileña una nota oficiosa, que está siendo muy comentada."

Comienza el señor Sala por afirmar que la nueva ley contiene los tres principios fundamentales aprobados en la Asamblea de presidentes de Diputaciones, que son: Hacienda provincial, coordinación de servicios, sobre todo para Obras públicas, y la facultad de asociarse o mancomunarse de un modo permanente o transitorio para fines administrativos.

¿Luego la Mancomunidad, como organismo político, desaparece?

Por último, asegura el señor Sala que el Estatuto ha causado buena impresión en las cuatro provincias catalanas.

Tengo en mi poder varias cartas en que sus autores sostienen la teoría contraria. Por falta de datos me inhibo, pero no me opongo a que decidan el punto dudoso los santos padres de la Iglesia. Yo también me atreveré a desmentirlo."

DE "INFORMACIONES"

"Con todo eso se da ahora al traste, en bien de Cataluña. Las Diputaciones pueden mancomunarse para la ejecución de obras o la prestación de servicios en forma mancomunada; pero ya no se admite el peligroso embelecador de que las Mancomunidades puedan tomar influencias de Parlamento soberano. Para que su labor sea eficaz, pónese a cargo de una Comisión diminuta, compuesta ordinariamente de un vocal titular y de otro suplente por cada Corporación interesada, y podrá ser una sola para todos los servicios u obras mancomunadas. Con solo esto, que a primera vista parece cosa nimia, cuántas, cuántas dificultades desaparecen!"

Si a don Eduardo Dato se le hubiera ocurrido tan lúcida medida de previsión, qué otros habrían resultado los frutos de la Mancomunidad catalana! A buen seguro que hoy tendría existencia próspera, con provecho sumo para Cataluña y vivísimo agrado por parte de las otras regiones.

Ahora, con ese tipo, las Mancomunidades que surían habrían de reducirse estrictamente a "funciones administrativas", únicas que les atañen. Ni siquiera se autoriza a las Diputaciones para que actúen a su antojo sobre la Comisión rectora."

Ahora, con ese tipo, las Mancomunidades que surían habrían de reducirse estrictamente a "funciones administrativas", únicas que les atañen. Ni siquiera se autoriza a las Diputaciones para que actúen a su antojo sobre la Comisión rectora."

D'INDALECI PRIETO.

A "EL IMPARCIAL"

"El documento que acabamos de leer nos parece un excelente ejercicio de dordenda a cargo de un alumno empollón. En ese aspecto está bien, muy bien. Se ve que se ha estudiado mucho. Reveladoras son de largas vigilias la excursión histórica, hasta dar con el origen de la Provincia, la enumeración de cuando se legisla y se intentó legislar en España sobre la materia, y las alusiones a sistemas administrativos extranjeros."

Echase de ver, de primera intención, que han leído en los libros sobre las cosas, puestos ahora de nuevo en juego por el derecho, a saber: la omnia al sufragio universal, del que se sustraen parte muy considerable de las nuevas legislaciones, confiándole a una elección de segundo grado a cargo de los Ayuntamientos; la casi inexistente libertad de gestión del gobierno marcada a las atribuciones de la Comisión permanente, y el deseo de largas estabildades señalado en el plazo de seis años para la actuación consecutiva de los miembros de esa Comisión.

El Estatuto provincial es, por lo tanto, un esbozo del cuadro que, en cuanto a la organización del Estado, desea pintar, a nombre de "una agrupación política o negra historia", el señor Goyechea; Gobierno a plazo largo sin control, con escasa intervención del pueblo en los negocios nacionales, y una senda fiscalización no inebadora de rabas, que a tal punto de la visión atribuida a las nuevas corporaciones provinciales a los diputados no pertenecientes a la Comisión de los seis años y ahora las Comisiones provinciales, variables cada año y durando en ellas rigurosamente los dos diputados, eran temibles, ¿qué serán esas Comisiones sin alteración posible durante el largo período de seis años? ¿Se ha pensado en el cómo poder censurar de que un diputado, por sus facultades y duración de su mandato, a veces haya de formarlas?

No basta que ellos sean precandidatos elegidos por sufragio directo, el que en las elecciones de la provincia entera forma una sola circunscripción, ni la elección sea reglada por el sistema provincial. Conviene advertir que al reducirse, como se reduce el número de diputados, disminuyen o desaparecen las ventajas de la elección proporcional para las verdaderas minorías, pues habrá fuerzas políticas que, no obstante la equidad del sistema, se verán privadas de la representación que indudablemente tendrían al prorratearse los votos entre un número mayor de puestos.

La circunscripción provincial puede perseguir en este caso la misma finalidad obviada al estructurar las circunscripciones para elegir diputados a Cortes; que el ruralismo, en avalancha, ahogue la voz ciudadana."

D'UNA CRONICA MADRILENYA D'ARTUR MORI, A "EL PROGRESO"

Extraíam els següents paràgrafs d'una crònica madrilenya titulada "Lo que piensan aquí de don Alfonso Sala":

"Que al transformarse la Mancomunidad catalana, quisiera servir de nexo entre los catalanes enamorados de su historia y las inevitables contemporizaciones de la política española, oscilando entre dos aguas con los titubeos de un velero inconsistente."

Que defendió con tesón ese fantasma de la Mancomunidad que era como la única razón de vida política del simpático españolista de Tarrasa.

Que cuando vino a Madrid tenía el pleno convencimiento de que triunfaría; que colmó de ilusiones las ánimas de sus amigos, y dió toda la cuerda a su carillón optimista.

Que no conocía, ni mucho menos, la intención del señor Calvo Sotelo. Algunos periodistas sabían más que él. Habían visitado al director de Administración Local y el que menos sabía de su entrevista la seguridad de que el mancomunismo iba a ser obliho de un revolcón melodramático.

Que no bastó toda su experiencia de la vida para convencer al Directorio de que la Mancomunidad servía para algo en Cataluña.

Que, como es político, necesitaba inevitablemente situarse de alguna manera. Y esa finiquitada presidencia de la Mancomunidad llenaba todos los requisitos.

Que nunca había venido a Madrid, como ahora, con los nervios de punta. El señor Sala es hombre ponderado y no tiene grandes arranques. Pero, esta vez, se jugaba muchas cosas.

Que si hubiera sido vándalo habría perdido la noción de su fracaso por las halagadoras frases que se le han dedicado en los anteles ministeriales.

Que hizo mal en prometer a sus amigos de Barcelona lo que no podía cumplir. Toda la Prensa liberal había pedido, no sólo la supresión de la Mancomunidad, sino la de las Diputaciones; el ambiente era hostil a todo lo que significase una continuación de la vieja hegemonía política, y, aunque el Estatuto no es una obra de democracia, en el más estricto sentido de la palabra, el Municipio asume en el su rol por encima de todos los organismos presentes y futuros.

Que puesto que hay sed de hombres nuevos y algún día han de surgir, tenía el voluntarismo político que encañarse solo en la mejor de sus optimistas. Aquellos hombres pasaron y él, por mucho que se empeñe en demostrarlos lo contrario, es uno de aquellos.

Que sus discursos del Parlamento han servido para dar un tono de simpatía a su personalidad; pero, políticamente, está la muerte como los demás, y si fallaba el tiro de gracia, Calvo Sotelo se lo ha dado.

Que contra los catalanistas no se ha alzado más que una voz decidida y potente: la del partido republicano, ya que el otro españolismo, el que el señor Sala preconizaba, sonaba un poco a zarzuela de Guerrero.

Que se ha llevado un disgusto, un hondísimo disgusto, exteriorizado en Barcelona—al salir de aquí dijo que estaba satisfecho—y diluido en remordimientos de la Mancomunidad, des del hogar.

Que él será el primero en darse cuenta de la inestabilidad de las situaciones dobles, una de las cuales, la suya, ha dado lugar a que se muera los labios, mientras el señor Puig y Cadafalch va soltando, una tras otra, todas las carcajadas que le quedaban en el cuerpo.

Que la política enseña mucho, y no será él de los pocos que de los arrebatados. Tiempo habrá de buscar un resquicio y hasta de resucitar, si se sabe elegir bien el traje, el sitio y la postura.

Que era el más inocente de cuantos habían cuidado de la Mancomunidad, pues todos habían fundado la disolución, menos el señor Sala, en cuyas manos insuperables, como ha dicho el presidente del Directorio, vacilaba lo que él creía sostener con habilidad y fuerza.

Que todo tiene un lado bueno en la vida, y si bien es cierto que al disolverse la Mancomunidad, ha perdido Sala algo así como una mujer con quien se casara, no lo es menos que esa mujer, andando el tiempo, se hubiera convertido en una suegra maldiciente."

LA DIPUTACION DE GIRONA

El gobernador de Girona ha nombrado diputados provinciales directos los señores Pere Lloas, d'Olot; Jaume Bartrina i Rafel Martí, de Girona; Josep Ferran, de Figueras; Feliu Ribera, de Palamós; i Marià Butià, de Banyoles, i corporatius, els senyors Josep Maria Bonmatí, d'Amor; Onofre Pont, de Calagües; Manuel Sardà, de Ripoll; Manuel Burch, de Santa Coloma de Farnés; Salvador Bonet, de Huesú, i Marian Ferrer, de Palafrugell.

La Diputación ha estat convocada per al primer d'abril, a les quatre de la tarda, per tal de constituir-se d'acord amb el nou Estatut provincial.

LA COMISSIO MIXTA

Celebrà ahir la darrera sessió la Comissió mixta, la qual no funcionarà més, d'acord amb la nova llei de Reclutament.

El president de la Diputació, comte de Fígols, s'acomiadà dels membres de la Comissió.

Sot'ar a honor del professor Charles Richet

Dimarts passat, a les nou de la nit, tingué lloc a l'Hotel Ritz una festa a honor del savi professor parisienc que ha estat durant aquests dies passats l'hoste de Barcelona.

Occuparen la presidència el professor Richet, junt amb el doctor Riera, representant del Deganat de la Facultat de Medicina, MM. Marty i Bertrand, presidents del Cercle Francès i de l'Institut Francès, respectivament, el doctor Salvat Navarro, representant de la Reial Acadèmia de Medicina; el doctor Ribas i Ribas, president de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya; i el senyor Comas i Solà, de l'Institut de Metapsíquica; a més a més hi assistiren els doctors Pi i Sunyer, Ferrer Gargal, Sayé, Soio, Peví, Conill, Santinyà, Alomar, Carrasco, Bellido, Cervera, Duran Recuats, Company, Carreras, Sirvent, Codina, Moragas, Riera Cerdà, Corachan, Puche, Vila Coró i Turó, els presidents de l'Alliance Française, de l'Hospital Francès i de la Cambra Francesa de Comerç, i altres persones fins al nombre de cinquanta. L'aport fou una amable "causette", en la qual el professor Richet féu constant mostra d'un esperit envejable i finíssim, i d'un interès per les nostres coses, molt d'agrau. Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

Després begueren a la salut del doctor Charles Richet els doctors Riera i Salvat, M. Bertrand i el doctor Pi i Sunyer, desitjant tots llarga vida i ben activa en el camp de la ciència a l'illustre home a qui agraïm la seva presència a la nostra ciutat.

El professor Lleó Asher a la Facultat de Medicina

Finides les lliçons encomanades a l'illustre Director del "Hallerianum" (Institut de Fisiologia) de la Universitat de Berna, no podem estar-nos de fer-hi un comentari, tant al contingut científic de les mateixes com a la revelació que hauran estat per a molts d'una escola i a una manera de treballar. La primera lliçó, que va tenir per tema "Funcions del tiroides" va ésser un resum realment de mà mestra de tot el que hom sap avui en dia de la fisiologia d'aquesta interessant glàndula: l'evolució de la història de les secrecions internes amb els noms gloriosos de Claude Bernard, Schiff i Brown-Séquard; i la intervenció de Kocher i Reverdin atraient l'atenció dels mèdics cap a les glàndules endocrines, li serviren d'escaicent exorci. Després s'ocupà de la novíssima concepció de la funció paratiroides, la qual suposa, fundant-se en raons experimentals, i en la possibilitat de fer sobreviure gossos alimentats convenientment després de la paratiroidectomia, que aquestes glàndules tenen com a funció la neutralització de tòxics alimentítics, funció que passat el primer perill queda encomanada a altres òrgans. El cos de la conferència el dedicà a les funcions tiroides, especialment a la acció excitadora del metabolisme de la hormona tiroidea, a la seva influència sobre l'excitabilitat del centre respiratori, a la sensibilització enfront de la manca d'oxigen dels animals hipertiroïditzats, i a l'acció de la mateixa hormona sobre l'excitabilitat dels nervis del cor. I finalment referència dels cossos químicament més o menys definits que poden suposar contenen la hormona tiroidea especialment de la tiroxina de Kendall, el més ben caracteritzat de tots. La conferència primera, com també la segona, estigué plena de fets deguts al treball del propi professor Asher i del seu deixeble, que avaleraren i acreixeren l'interès de l'exposició.

La segona lliçó, més interessant encara, fou dedicada a la nova fisiologia del fetge, a la llum dels resultats obtinguts amb la tècnica d'extirpació d'aquest òrgan ideada per Mann i Magath. Exposà la metodologia d'aquesta difícil operació, que ha de practicar-se en tres temps: el primer per a fer comunicar la vena porta i la cava, lligant aquesta en la seva entrada en el fetge, provocant així l'eixamplament de les venes de la paret abdominal semblantment a com s'observa en els malalts de cirrosi atrofica. En un altre temps, es lliga la vena porta, i per fi en un tercer temps, dos mesos després del primer, s'extirpa el fetge, el qual, privat de les seves connexions vasculars, pot ésser tret del ventre sense que hi hagi alteracions greus en la circulació. Reportat després, fins les oportunes projeccions de fotografies originals de Mann, l'elocú primer sobre el metabolisme dels sucres amb la solubilitat puerluma, de la qual el cos es refà amb una senzilla injecció intravenosa de glucosa, i els efectes més taronjans ja impossibles de corregir, deguts a les perturbacions en el metabolisme dels proteïnes i a l'anàlisi dels efectes de la manca absoluta de fetge sobre la formació dels pigments de la bilis, la desaminació dels àcids amíns, la formació d'urica, i altres importants funcions de la unió. Fins i tot fementes a saber la treballa fet en el seu laboratori d'una correlació estreta entre el fetge i el cor, en quant a aquell següent una substància que estimula la funció cardíaca, i en canvi, paralitza els músculs de la seva ve producció del que aquestes dues parts tenen necessitat, en l'esdevenir de la nostra terra, i invità doncs els estudiants a visitar la hospitalitat Suïssa i l'illustre Institut de Fisiologia de la Universitat de Berna. Una atenció a la salutació, d'aplaudiments, coronà les paraules del savi professor.

Fins aquí les lliçons, on tant hem après tots. Anem ara a la lliçó vinent de la presència del mestre, i dels altres que ens porta de la seva llum terra, la que sap practicar l'amor al pur saber, i ha estat el recer en el qual s'ha refugiat a Europa, durant uns anys ben pròxims encara, la ciència no afanyosa de destruir éssers humans.

No porta el professor Lleó Asher el prestigi de venir d'un país gran per la seva tradició secular com França o Anglaterra o pels mitjans que ha posat o posa encara al servei de la recerca o l'ensenyament, com Alemanya o els Estats Units. No, el professor Asher ve d'un país petit, d'un país empobrit per la guerra, d'un país no so brat de grans homes, per tal com és un país de poca població. Però si Suïssa és un país petit per la seva extensió, és gran el seu dalt d'assemblejar als països més grans. En el nostre cas concret, de l'Institut de Fisiologia de Berna i del seu director aquest any és ben evident. L'Institut de Fisiologia de Berna és nomenat l'Hallerianum, tribut a la memòria de Haller, l'home que en ple segle XVIII abans que Spallanzani i que Lavoisier, amb la seva doctrina de la irritabilitat, començà una de les orientacions més específiques de la Fisiologia. I dins l'Hallerianum es tributa gairebé un culte a la memòria del seu fundador, el Professor Kronecker, mort en 1913, però vivent encara en l'esperit que animà la seva fundació. A l'Hallerianum aprenen la Fisiologia els estudiants de Medicina i ciències, però sempre hi ha una dotzena d'estu-

dios estrangers. Hi han perfeccionat els seus estudis, en temps de Kronecker i ara, americans com Pearce, italians com Barbera (mort durant el terratrèmol de Messina, on era professor), japonesos i espanyols. I el professor Asher és el director dels *Ergebnisse der Physiologie*, publicació en alemany, en la qual col·laboren savis de tot el món, que junt amb les fitxes del "Concilium Bibliographicum de Zurich" (una altra publicació suïssa també), és lesforç més recit per proporcionar una informació completa de l'estat actual en cada rament de la Fisiologia.

Heu fruit doncs, de l'espectacle d'un home de ciència, que en un país pobre i petit sota el patronatge del nom d'un savi setecentista, frueix una instal·lació suficient, en la qual pot fer la seva labor docent, i aleshores ensinistrar en la recerca els estudiants d'altres terres que busquen en la tranquil·la Suïssa un ambient de treball seriós i modern, i ell, complet el seu deure amb el seu país, esmerça la seva activitat en una obra, la dels *Ergebnisse*, d'interès universal. Servir el propi país, fer-lo conèixer, servir aleshora la ciència universal, com és digne d'ésser envejat el noble dels homes de ciència suïssos! Felicitats nostreses si un dia els nostres homes de ciència es venen situats en forma que puguin ensenyar a propis i estrangers, i els que encara lleures per organitzar publicacions d'interès universal!

J. M. Bellido

CRONICA DE CULTURA

ASSOCIACIO DE COMPTABLES DE CATALUNYA

Avui, divendres, a les deu de la vetlla, a l'Associació de Comptables de Catalunya" (Sant Honorat, 7, principal) tindrà lloc la 20ª conversa d'orientació professional del present curs, corresponent a càrrec del soci En Ramon Oriol, qui lissertarà sobre el tema "Progressions aritmètiques aplicades a amortitzacions comptables".

CONFERENCIA AJORNADA

"Acció femenina" ens prega que fem avinent als nostres llegidors que la conferència amb projeccions que sobre el tema "La dona, la Cultura i la Política" havia de donar a l'Ateneu Barcelonès, demà, dissabte, la inspectora de primera ensenyança N. Leonor Serrano de Naudí, ha quedat ajornada per al dissabte 4 d'abril, a les sis en punt de la tarda.

"LA PAROLA CRISTIANA" A PARIS

Per part de la Premsa de París, continua comentant-se la publicació de "La Parola Cristiana". Recentment ha estat la notable i extensa revista "La Vie Catholique" qui es fa ressò d'una manera especial de l'article de Josep M. Capdevila, "Dues Frances, dues Catalunyes".

Un article de Víctor Bucaille

El distingit escriptor parisienc Víctor Bucaille ha tramès a "La Parola Cristiana" un article de fort interès, en el qual estudia el problema de la imatge a França, el tema és suggestiu, donada la minva que s'observa en la població francesa.

El vinent número d'abril

Ha estat donat a la impremta l'original per al número corresponent a l'abril pròxim. Tinent en compte que al mes d'abril s'escauen les dues grans dates de Sant Jordi i la Mare de Déu de Montserrat, "La Parola Cristiana" li ha dedicat un especial, amb un estudi sobre "el muntanyisme" del camonge doctor Cardó i amb un notable article, escrit de bona estant, pel pare Albareda, sobre "La universalitat del culte a la Mare de Déu de Montserrat", amb il·lustracions en paper especial.

El P. Voltes, col·laborador

L'eminent pare Voltes, tan conegut per les seves famoses conferències donades aquí sobre la situació actual de Rússia, ha tramès per a "La Parola Cristiana" un article sobre "La controversia de Tolosa" entre cristians i jueus, el qual tema, esdevingut altra vegada actual després de cine segles, té n'ocupa la "Revista" dels jueus, de París). És desafortunat per l'autor d'una manera ben suggestiva.

ACADEMIA DE LA JOVENTUT CATALICA

No havent-se pogut donar en el seu temps oportú les conferències quaresmals que havien anunciat, la Junta directiva d'aquesta Acadèmia ha acordat ajornar-les indefinidament.

NOUS METODES D'EDUCACIO MUSICAL

Avui, divendres, a dos quarts de set de la tarda, tindrà lloc al local de la Societat Barcelonina d'Amics de la Instrucció la conferència a càrrec del senyor Enric Ainaud, per tal de donar a conèixer els nous mètodes d'Educació musical a les escoles primàries, originals del professor André Godalga, inspector de l'Ensenyança musical en el ministeri d'Instrucció pública de França i professor de contrapunt i fuga al Conservatori de París.

L'acte serà públic.

diolos estrangers. Hi han perfeccionat els seus estudis, en temps de Kronecker i ara, americans com Pearce, italians com Barbera (mort durant el terratrèmol de Messina, on era professor), japonesos i espanyols. I el professor Asher és el director dels *Ergebnisse der Physiologie*, publicació en alemany, en la qual col·laboren savis de tot el món, que junt amb les fitxes del "Concilium Bibliographicum de Zurich" (una altra publicació suïssa també), és lesforç més recit per proporcionar una informació completa de l'estat actual en cada rament de la Fisiologia.

Heu fruit doncs, de l'espectacle d'un home de ciència, que en un país pobre i petit sota el patronatge del nom d'un savi setecentista, frueix una instal·lació suficient, en la qual pot fer la seva labor docent, i aleshores ensinistrar en la recerca els estudiants d'altres terres que busquen en la tranquil·la Suïssa un ambient de treball seriós i modern, i ell, complet el seu deure amb el seu país, esmerça la seva activitat en una obra, la dels *Ergebnisse*, d'interès universal. Servir el propi país, fer-lo conèixer, servir aleshora la ciència universal, com és digne d'ésser envejat el noble dels homes de ciència suïssos! Felicitats nostreses si un dia els nostres homes de ciència es venen situats en forma que puguin ensenyar a propis i estrangers, i els que encara lleures per organitzar publicacions d'interès universal!

J. M. Bellido

CRONICA DE CULTURA

ASSOCIACIO DE COMPTABLES DE CATALUNYA

Avui, divendres, a les deu de la vetlla, a l'Associació de Comptables de Catalunya" (Sant Honorat, 7, principal) tindrà lloc la 20ª conversa d'orientació professional del present curs, corresponent a càrrec del soci En Ramon Oriol, qui lissertarà sobre el tema "Progressions aritmètiques aplicades a amortitzacions comptables".

CONFERENCIA AJORNADA

"Acció femenina" ens prega que fem avinent als nostres llegidors que la conferència amb projeccions que sobre el tema "La dona, la Cultura i la Política" havia de donar a l'Ateneu Barcelonès, demà, dissabte, la inspectora de primera ensenyança N. Leonor Serrano de Naudí, ha quedat ajornada per al dissabte 4 d'abril, a les sis en punt de la tarda.

"LA PAROLA CRISTIANA" A PARIS

Per part de la Premsa de París, continua comentant-se la publicació de "La Parola Cristiana". Recentment ha estat la notable i extensa revista "La Vie Catholique" qui es fa ressò d'una manera especial de l'article de Josep M. Capdevila, "Dues Frances, dues Catalunyes".

Un article de Víctor Bucaille

El distingit escriptor parisienc Víctor Bucaille ha tramès a "La Parola Cristiana" un article de fort interès, en el qual estudia el problema de la imatge a França, el tema és suggestiu, donada la minva que s'observa en la població francesa.

El vinent número d'abril

Ha estat donat a la impremta l'original per al número corresponent a l'abril pròxim. Tinent en compte que al mes d'abril s'escauen les dues grans dates de Sant Jordi i la Mare de Déu de Montserrat, "La Parola Cristiana" li ha dedicat un especial, amb un estudi sobre "el muntanyisme" del camonge doctor Cardó i amb un notable article, escrit de bona estant, pel pare Albareda, sobre "La universalitat del culte a la Mare de Déu de Montserrat", amb il·lustracions en paper especial.

El P. Voltes, col·laborador

L'eminent pare Voltes, tan conegut per les seves famoses conferències donades aquí sobre la situació actual de Rússia, ha tramès per a "La Parola Cristiana" un article sobre "La controversia de Tolosa" entre cristians i jueus, el qual tema, esdevingut altra vegada actual després de cine segles, té n'ocupa la "Revista" dels jueus, de París). És desafortunat per l'autor d'una manera ben suggestiva.

ACADEMIA DE LA JOVENTUT CATALICA

No havent-se pogut donar en el seu temps oportú les conferències quaresmals que havien anunciat, la Junta directiva d'aquesta Acadèmia ha acordat ajornar-les indefinidament.

NOUS METODES D'EDUCACIO MUSICAL

Avui, divendres, a dos quarts de set de la tarda, tindrà lloc al local de la Societat Barcelonina d'Amics de la Instrucció la conferència

LA VINETA VETLLADA A L'IRIS PARK

A la vineta vetllada a l'Iris Park, s'ha celebrat el combat entre els professionals Josep Marco i el marroquí Abd-el-Kebir, tota vegada que a final del Campionat de Catalunya el pes gall entre Vitrià i Murall no podrà celebrar, per haver demanat alguns dies de temps el manager de Murall.

TOMAS THOMAS-EGEL

El dia 3 del vinent mes d'abril s'inauguraran novament les vetlles del Front Principal Palace, a base del combat entre el campio peninsular del pes mitjà Tomàs Thomas contra el pugil francès Egel, sobradament conegut pels nostres aficionats.

NATACIO PARTITS AJORNATS

Els partits finals del concurs per equips de set nedadors que havien de celebrar-se diumenge al matí entre els equips Arenys-Vives i Ludvig-Majó, el C. N. Barcelona comunica que han estat ajornats per diumenge vinent, dia 5 d'abril, a causa de que s'ha de fer una petita reparació, per tal que actualment no es pot escalfar l'aigua de la piscina.

MOTORISME

PROVA DE REGULARITAT

Els informes rebuts al Moto Club de Catalunya són que el lloc fixat per a l'itinerari d'aquesta prova, que ha de tenir lloc diumenge vinent, excepció d'alguna petita part, està en bon estat.

Des d'avui els concursants podran retirar del Moto Club l'itinerari, el número d'ordre, havent de presentar els vehicles per al seu examen.

CICLISME

LA VII VOLTA A CATALUNYA

La secció de ciclisme de la U. E. de Sans treballa ja amb gran activitat per a l'itinerari d'aquesta prova, que ha de tenir lloc diumenge vinent, excepció d'alguna petita part, està en bon estat.

Ultra el trofeu d'or, ofert per Autocòmico, S. A. el qual n'és posseeïdor actualment En Miquel Musó, es concediran aquesta vegada tres trofeus més: un per equips de Federacions de cinc corredors; un altre per equips de Clubs de tres corredors; i el tercer, per a equips de marques de tres corredors; aquest darrer donat per la U. E. de Sans.

EXCURSIONISME

LA REORGANITZACIO DE LA "LLIGA D'ENTITATS EXCURSIONISTES DE CATALUNYA"

La reunió de delegats d'entitats excursionistes, que tindrà lloc diumenge vinent, dia 29, a les 10.30 del matí, a l'estatge de l'Agrupació Excursionista "Júpiter", passeig del Triomf, 30 (Poble Nou), promet veure's molt concorreguda, ja que afluïu han estat diverses les entitats foranes que han promès que transmetrien delegacions. Tot fa augurar, doncs, que d'aquesta reunió en sortirà definitivament constituida la "Lliga d'Entitats Excursionistes de Catalunya", per a l'organització de la qual ha vingut treballant activament des de fa algun temps un Comitat d'entitats.

En l'edició de dimarts procurarem donar un extracte dels acords i decisions preses en l'assemblea de diumenge, en la qual, com diguerem, hi quedaran convocades totes les entitats excursionistes catalanes.

El Centre Excursionista de Catalunya, avui, divendres, a les deu de la nit, el soci senyor Enric Ribera i Llorens donarà una conferència descriptiva "Una estada al Cerro (Muerhorn), 4.305 metres d'altura", la qual ressenyarà amb abundància una nombrosa col·lecció d'interessants i escollides fotografies.

La Secció Excursionista de la Joventut del Centre de Cultura celebrà diumenge vinent una excursió familiar, sota el següent itinerari: Montcada, Vallès, Sant Joan de la Muntanya, torre Pallaresa, Santa Coloma de Gramenet i Badalona.

El Foment Excursionista de Barcelona efectuarà diumenge vinent una excursió a Pinyagorça per Figaró, Montmany, Pinyagorça i La Garriga.

Sortida, a les 5.45, per l'estació del Nord.

ESPORTS DE NEU

LES PROVES A LA MOLINA

A més d'un centenar ascendí el nombre d'excursionistes que diumenge passat, dia 22, es traslladaren a La Molina per practicar l'esport del ski i prendre part en les curses que la Secció d'Esports de Muntanya del C. E. de C. tenia organitzades per aquella data.

Malgrat mantenir-se el temps dolent i ésser densa i continuada la cortina de neu que caigué en tot el dia a Cerdanya, vers a mitja tarda s'arreglaren a Font Canadell fins una vintena de corredors de totes categories. L'excel·lent marcat de pista en la cursa de fons i el mantenir-se, no obstant, la temperatura relativament alta, feren assolir un bon èxit a la Secció d'Esports de Muntanya i als organitzadors de la cursa de fons per adjudicar el Campionat de Catalunya de skis.

La classificació fou com segueix:

- 1.—Lluís Estaser, en 1 hora, 54 minuts, 22 segons.
 - 2.—J. Ribas, 2 h, 23 m, 39 s.
 - 3.—J. Fons, 2 h, 24 m, 30 s.
- A la tarda l'aspecte de les pistes era fantàstic. L'espessor de la neu permetia als skis arribar a les fantàstiques d'aquest bell art, i no cal dir que l'entusiasme és gran per tornar a veure el bon estat de la neu pels diumenge vinent, dia 29.
- Fou notable la rapidesa amb que correu la segona volta de l'itinerari el campio de Catalunya, senyor Estaser, doncs la feu en 34 minuts, 54 segons.
- La gran quantitat de neu que ha caigut darrerament a La Molina, el baixes que es mantenen les temperatures a tota la muntanya catalana i l'entusiasme que ha despertat enguany l'esport del ski permeten organitzar encara novelles excursions a La Molina per als vinent diumenge de primavera.
- A l'estatge del Centre Excursionista s'estan omplint ràpidament les llistes per a prendre part en l'excursió de diumenge, que promet ésser molt concorreguda per la bona societat catalana.

CATALUNYA

Una cacera de faisans a Catalunya

Més d'un lector obrirà els ulls amb incredulitat. A Catalunya (faisans! Doncs sí, al cor mateix, en plena comarca d'Olot, lluitant contra l'obstinada resistència d'acimatació i contra la no menys obstinada garriveria dels caçadors furtius, que contesten amb la rialleta famenaga d'una denúncia que saben que mai resulta eficaç, En Pere Sacrest ha fet el miracle.

El Sinvé no solament és un excepcional vedat únic a Catalunya, sinó també un centre de zootècnia on s'està resolent el problema de retrobar les races bovina i porcina verament catalanes. Amb el valuosos consell del professor de la Mancomunitat senyor Rosell s'han adquirit primers premis dels concursos de bestiar, s'han seleccionat els exemplars i avui es pot visitar el Sinvé per contemplar tipus esplèndids de vaques del país, els avantatges de les quals, quant a resistència, tractant-se de races ja adaptades, no s'han de ponderar. D'aquesta raça catalana completament descurada i de generació s'arà vol fer una raça lletera i de carn; ja ara hi ha vaques que donen 14 litres diaris de llet, cosa extraordinària en les nostres races i n'han sortit braus de dos anys d'un pes de 900 quilos. Hom persegeix amb entusiasme l'obtenció d'una raça que pugui competir amb l'holandesa i la suïssa, i tot fa creure que es va per bon camí.

Amib els pores es treballa també per purificar i millorar la vella raça negra, abans tan estesa, avui quasi desapareguda i que feu la fama mundial de les llonganisses de Vich.

Però a més del que hem indicat, al Sinvé s'aïlla arreu la mà d'un entusiasta: els 8 bassets d'En Sacrest obtenen 9 premis en la darrera exposició canina; entreu en una quadra i veieu una somera primer premi d'un concurs de la Mancomunitat; en una altra veieu junts dos braus bessons, l'un criat al Sinvé i l'altre a fora, recentment adquirit per compararlo amb el germà bessó sinvé, que resulta un gegant al seu costat; visiteu les dependències de la casa i trobeu escrites a les parets, en rajoles de València, les màximes sàvies de les dites populars en l'art de la pagesia.

Hem vingut a caçar, però és just fer que es conegui un esforç que honora la terra.

El Sinvé, per la gràcia i la virtut dels seus amos, és un recer ideal, on hom reposa de cos i d'ànima; refugiu on en entrar sou pregats gal·lament de deixar a la llinda el pent o gros sacell amb què aneu pel món. A dins tot és tranquil·litat, conversa franca i riure obert. Hi som vinguts atrets per la novetat de la cacera, i en entrar ja ens hi esperen els companys en ple úsdefruit de les cadures de braç del menjador al voltant de la llar encesa, que us atreu irresistiblement. Hom parla jousment de la cacera de l'endemà, de records plaents, la conversa roda sobre el present i el futur de Catalunya, se somia...

Meutuant hom para la taula, on poc després sopem alegrement del bé de Déu de viandes que fa la terra i les mans i la previsió de la mestressa. Exprement encara dels serments prop de la llar tot el confort d'hospitalitat, s'ultimen projectes i bona nit.

Així foren rebuts al Sinvé i aquest fou el preludi de la cacera.

Al matí, no totom és aficionat a la ploma; el doctor Agustí Riera Pan, ex-president de la Diputació de Girona; d'Albert de Quintana i el seu fill fin la colla dels conillars, mentre el doctor Pung Surroca, En Martí Oliva i el que ho conta constitueixen els de tir al

JOVENTUT CATALANA
LA REVISTA DEL BON CATALA

GRANOLLERS

Futbol i Teatral: Maria Barrientos i Altres noves

En el partit de futbol jugat entre l'equip Rápids de l'Europa i el Granollers S. C. guanyaren els locals, per 2 a 1.

— La prima de 75 pessetes que per subscripció oferi el Granollers S. C. al primer concursant que passés l'encarregament de les carreteres de Cardener a Ribes fou guanyada pel corredor Tresserras.

— Al teatre del Centre Catòlic els aficionats de la casa posaren en escena "El senyor secretari" i "La cua del diable", amb bon èxit.

— Al teatre de la Unió Liberal, i per la companyia d'En Lluís Calvo s'han representat "La revolta", "La gaviota", "El chiquillo" i "Los gavilanes", cantats per En Pau Gorge, que en l'eu una creació; "Les mongotes", "Las golondrinas", "La princesa del dolar", "La gata maula", "La traperia" i "La Paula en té unes mitges", per la companyia d'En Josep Parera.

— Diumenge passat tingué lloc al Casino de Granollers un concert a càrrec de la eminent cantant Maria Barrientos, acompanyada pel pianista senyor Teran.

El públic que omplena el saló d'espectacles premià amb forts aplaudiments el treball de tots dos artistes, convertint-se en una gran ovació quan la senyora Barrientos cantà, fora de programa, "El chiquillo".

Fou molt comentada l'absència d'alguns senyors socis propietaris de l'lotge, i més per tractar-se de senyors representatius dels els diferents aspectes que són l'activitat de Granollers, com també d'alguns senyors que formen part de l'Associació de Música.

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DE CADASCO

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DE CADASCO

vol; amb els primers fent-los els honors de la finca En Pere Sacrest; als segons, el seu germà Jesús.

La característica de la cacera del faisc al Sinvé és digne d'esmentar-se. No es caça en batudes en ple bosc i parades a les cianeres preparades i escollides ad-hoc, on còmodament asseguts i protegits per branques verdes, s'aposten els tiradors, com en els grans vedats francesos. Al Sinvé el faisc es caça com la perdiu; es té el plaer de veure treballar el gos de mostra i tot el goig d'una persecució, de la qual cosa marquen les cianeres a l'engrió, com les diplomàtiques a Rambouillet, on més que casseres són fusellades. En general les peces s'alcen a tir i sovint molt prop, quasi dels peus si hi ha matoll, s'ha de ben assegurar perquè quiguin ajuntades, perquè és animal fort i si cau ferit en brut s'hi peça perduda, de no portar un bon gos que conegui el faisc. Per aquest motiu perdrem algunes belles peces. El tir no és difícil, ja que és menys ràpid que la perdiu i més bon blanc.

Així és, en resum, de caçador. Molt més interessant resulta, en general, conèixer la sèrie d'atencions que han estat precisades per poder el vedat d'aquelles mongoles que fan alhora la delícia del caçador i del gourmet.

Es començà incubant ous i criant els pollets faisans en grans gal·liners; un cop més grossos, ja passat el perill de l'època de la muda, procurant, retallant una ploma del cap de l'ala, que no s'allarguï guaire, fins que amb la ploma nova, ja passada l'istiu, siguin molt més forts i pugnin defensar-se amb el vol de les guineus, que abundan al vedat. Guardar faisans en nombre suficient per a l'any vinent obtenint bon nombre d'ous, que es donen a incubar a gallines voladores especials, que porten la lloradada fins ésser ben desenrotllats. Distribuir pel bosc les lloradades amb dispositius protectors mentre encara no poden defensar-se volant; portar-los cada dia menjar preparat especialment per als pollets (dotzenes d'ous durs trinxats amb verdures i insectes). Durant uns anys vigilar que no els cacin, i fer que tinguin sempre aigua i menjar pel bosc, perquè no migrin fins que hi hagin fet cria. Durant tot el temps que no s'els ha tirat, era cosa per encantar-se de veure com a volades acudien al crit del guarda, el bon Joaquim Planella: "pitius, pitius, on sou? pobres, pitius!" i al voltant d'ell veuen uns 200 faisans esperant la minestra.

Més tard, ja escapatets, s'han fet molt esgusos, però encara escolten algun cop com algun "pitius" contesta a la veu del guarda, agraït a les sollicituds del bon home, que per dintre passa la pena de perdre els seus alts companys.

— Ja, pel que he descrit, hom pot fer-se càrrec de la tenacitat i de l'enorme deu de bona voluntat que és necessària per mantenir el Sinvé poblat de faisans, fent-ne el millor ús fúme vedat de Catalunya.

Els bons amants de la cinègica i fervorosos adoradors de l'èpica hem de fer una pública manifestació d'agraïment a En Pere Sacrest perquè el seu exemple tingui imitadors, la qual cosa no confiem massa, per la manera d'ésser dels propietaris de vedats de la nostra terra.

Serramunt

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA DEL BON CATALA

Vagi un sincer elogi per a la Junta del Casino per l'incansable que ha estat tots aquests dies preparant i organitzant aquest esdeveniment, que així ha de qualificar-se l'haver fet que poguéssim delestar-nos oïnt la incomparable artista catalana.

— Els preus del mercat del dia 19 del present mes han estat:

Ous, de 2'25 a 2'60 pessetes el dotzena.

Pollastres, de 10 a 20 pessetes el parell.

Gallines, de 18 a 30 parell.

Colomins, de 5 a 6 parell.

Conills, de 4 a 7 pessetes un.

—dni-KZGTshrd hrll

JOVENTUT CATALANA

LA VOSTRA REVISTA I LA QUE MANGAVA A CATALUNYA

JOVENTUT CATALANA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

LA VOSTRA REVISTA

Ambe aquesta epistola contestant un altre que m'adreça. Es veu que com a governant vaig suspendre diverses vegades no els drets de l'home, com diu, sinó els drets ciutadans, les garanties constitucionals. Ho vaig fer sempre que les circumstàncies ho exigiren dins de la llei, amb gran dolor del meu cor i la consellera segura de la seva necessitat. Ho vaig fer com ho feren i ho faran els governants de tots els pobles.

Però per ésser just compareu el ritme d'aquelles suspensions amb ara "el colapso que el mínim dels drets usatges pateix". Considerable definició. No es poden dir les coses amb més delicadesa i que no us arribin a preocupar, però estigueu segurs que no sense motiu els preocupen a altres espanyols que es diuen i ho són lliberals, i entre ells el vostre bon amic, el comte de Romanones."

COMUNITAT DE PENA
Ha estat comunitada la sanció penal que fou imposada a alguns funcionaris de la Delegació d'Hisenda de la província de Barcelona.

ELS ESTATUTS DE LA UNIO PATRIOTICA, APROVATS

El general Primo de Rivera ha tornat aprovats els Estatuts dels quals ha de regir-se la Unió Patriótica. El text és igual a l'extracte que fa temps publicàrem.

CONSGRACIO D'UNA CAPELLA ANGLICANA

Aquest matí ha arribat a Madrid el bisbe de Gibraltar per consagrar la Capella anglicana de recent construcció. Es proposa efectuar-ho amb solennitat, sota el patronatge de l'Armada britànica.

TRENS DETINGUTS PER LA NEU

La comissaria de l'estació del Nord ha comunicat aquest matí a la Direcció general de Seguretat que a conseqüència de les neus estan detinguts a Villamanin diversos trens procedents d'Astúries, entre ells el correu i el ràpid.

S'ignora de moment quan podran arribar aquests trens a Madrid.

EL GENERAL MARVA PARLA DE SUBMARINS

Al saló gran de la Casa del Poble hi ha donat l'anunciada conferència el general Marvá, parlant dels vaixells submarins.

A l'acte hi ha assistit molt de públic, fins a l'extrem de resultar petit el saló.

Entre els assistents hi havia el fill d'Isaac Peral.

El senyor Marvá ha començat dient que el submarí militar és un vaixell que en temps de pau pot admetre la navegació de cabotatge.

Explica com va aquesta mena de màquines, amb l'ajut de nombroses projeccions.

Expressa com el submarí pren l'aire i l'aigua, com se submergeix, i, en fi, la utilitat pràctica que té aquest instrument de navegació, tant en la guerra com en la pau.

Assigura que sota l'aigua no s'hi veu a vuit metres de distància i a més profunditat té encara menys visibilitat.

Aquestes dificultats les ha resolt la tècnica instal·lant el que s'anomena el periscopi.

Explica el que és el periscopi per mitjà de noves projeccions.

Relata la vida que fa la tripulació d'aquesta mena de vaixells, sobretot en temps bèl·lics, degut a l'hostilitat dels contraris i a la manca d'elements i recursos amb què compten per fer un viatge llarg sota l'aigua, és a dir, vulgaritzat, per als coneixements dels que escolten, el que és el submarí i el seu funcionament.

Per dir els sorolls produïts a l'exterior, fa veure com s'empren potents aparells similars als de la radiotelegrafia, substituït sota l'aigua les antenes per fil·leros formant quadre, però, no obstant, a mesura que es profunditza, es va perdent el sentit auditiu.

Parla dels molts mitjans que s'han aplicat quan un submarí ha estat en perill i opina que tots els mètodes són tardans sobretot quan el vaixell es troba a gran profunditat.

Explica com funcionen els torpedes, la força amb què són llançats i com poden recórrer dos quilòmetres.

Diu que els submarins alemanys es fonsaren durant la guerra 285 vaixells de diverses nacions.

Aquests vaixells submarins, que són el terror de les guerres, poden també realitzar una interessant tasca en la pau: serveixen per cercar perles, per explorar el fons dels oceans, etc.

Creu que Espanya és la nació que pugué abans que ningú tenir una flota submarina, tota vegada que som els inventors d'aquests vaixells, però als inventors no se'ls atengué pels Govern de llavors amb la sollicitud que es mereixien.

Ha acabat la conferència explicant gràficament el mecanisme de l'"Isaac Peral" i afirma que si Espanya hagués tingut aquests vaixells no hauria perdut les colònies.

LA COMISSIO EXECUTIVA DE LA UNIO GENERAL DE TREBALLADORS

S'ha reunit, en la seva sessió setmanal, la Comissió executiva de la Unió General de Treballadors, per tractar d'assumpes pendents.

El Sindicat miner, resident a l'Arborea, notifica que ha acabat la campanya de propaganda per Biscaia amb vistes a conquerir millors condicions i salaris mínims. Es mostren satisfets del resultat de la campanya i esperen triomfar, prometent informar a l'executiva del desenvolupament de l'assumpte.

En virtut de la còpia d'un ofici dels companys d'Orense rebent i tramitant acompanyat d'altres documents d'obres de la dita capital,

l'Executiva, per causes alienes a la seva voluntat, es veu obligada a suspendre la conferència de les societats obreres-agrícoles de Galícia, la celebració de la qual estava anunciada per al dia 5 d'abril i següents a Orense.

Es dona lectura a una carta de Lisboa en la qual s'informa de l'estat de l'organització obrera al dit país.

La Internacional Sindical comunica que Largo Caballero ha d'assistir a la pròxima sessió del Consell d'Administració de l'Oficina Internacional del Treball, les tasques del qual començaran a Ginebra el dia 1 d'abril.

S'autoritza a Caballero perquè assisteixi a la dita reunió.

Igualment la Internacional Sindical trameta còpia dels documents canviats amb motiu de les relacions amb Moscou.

Anastasi de Gràcia informa de les gestions que ha realitzat a França en nom de l'Executiva en la campanya dels miners en pro de la millora de salaris.

Es aprova la seva gestió.

ORGANITZACIO PROVISIONAL DE L'EXERCIT DE LA PENINSULA I DEL MARROC

El "Diario Oficial" del Ministeri de la Guerra publica la següent circular:

"En vista del propòsit pel president del Directori militar, d'acord amb aquest i previ l'informe de l'Estat Major Central de l'Exèrcit, s'organitza, amb caràcter provisional, els cossos i dependències del Exèrcit permanent d'Espanya al Marroc, segons el quadro orgànic i estats de plantilla que s'insereixen a continuació i ajustant-se, demés, a les següents regles:

Primera. — Infanteria. A) Els regiments de Sant Ferran i Cerinyola, que se suprimeixen, i el personal sobrant dels regiments de Melilla i Africa servirán de base a l'organització dels sis batallons de caçadors de nova creació al territori de Melilla.

B) Els divuit batallons de caçadors adoptaran el nom genèric de batallons de caçadors d'Àfrica, amb numeració correlativa.

C) Els batallons de caçadors d'Àfrica números 1, 2, 3, 4, 5 i 6 guarniran la zona de Ceuta-Tetuà i s'organitzaran, respectivament, a base dels actuals batallons de caçadors de Madrid número 2, Barbastro número 4, Aràpiles número 9, Llerena número 11, Segorbe número 12, Talavera número 18, l'història dels quals continuaria.

D) Els batallons de caçadors d'Àfrica números 7, 8, 9, 10, 11 i 12 guarniran la zona de Larraix i s'organitzaran, respectivament, a base dels actuals batallons de caçadors de Catalunya número 1, Tàrrida número 5, Figueras número 6, Ciudad Rodrigo número 7, Las Navas número 10, i Chiclana número 17, l'història dels quals continuaria.

E) Els batallons de caçadors d'Àfrica números 13, 14, 15, 16, 17 i 18 guarniran la zona de Melilla, i els dos primers continuaran, respectivament, els historials dels regiments de Sant Ferran i Cerinyola.

Segona. — Cavalleria. El regiment de Tàxidr continuà organitzat en quatre esquadrons de sabres i un d'ametralladores, fins que, incorporat a la nova llei, pugui comptar amb el total de la plantilla que es designa.

Tercera. — Les forces i dependències d'artilleria, enginyers, intendència i sanitat militar adoptaran la nova organització mitjançant l'opòrtiu acompliment dins de cada territori de les unitats d'aquestes especialitats que guarnexin actualment les comandàncies generals de Ceuta i Melilla.

Quarta. — L'organització de què es tracta no portarà aparellat augment respecte a les xifres consignades en el vigent pressupost. Les que es produeixin en algunes categories seran compensades amb supressions iguals en l'exèrcit de la Península. Les disminucions que s'originin estaran considerades com definitives.

Cinquena. — Pel general en cap es disposarà el convenient per a la ràpida implantació de la nova organització. Si per manca de temps, dificultats en les comunicacions o altres circumstàncies no es poguessin efectuar en la seva totalitat abans de la pròxima revista, s'adoptaran els necessaris preparatius a fi que la revista de maig la passin tots els cossos i dependències amb els nous efectius.

Sisena. — Els caps i oficials, assimilats, contractats i classes de segona categoria que a conseqüència de la nova organització resultessin sobrants, podran formular peticions de nous destins fins al dia 20 de maig vinent, perquè tinguin efecte en la proposta del dit mes.

Setena. — El general en cap donarà compte a aquest ministeri del personal de tropa que resultés sobrant, per armes i cossos, a fi de disposar el convenient per al seu ulterior càrrec o situació.

Vuitena. — Les plantilles del Tercer grup de forces regulars indígenes seran les publicades en la Real ordre de 16 de febrer darrer ("Diario Oficial" número 37) i Real ordre de 2 de l'actual ("Diario Oficial" número 47).

Novena. — El general en cap informará abans del dia primer de maig vinent, sobre quantes modificacions cregui necessari introduir en l'organització provisional d'aquell exèrcit, a fi que la definitiva es pu-

gui implantar a la promulgació del futur pressupost.

A continuació publica els quadros orgànics de l'Exèrcit d'Espanya al Marroc i les plantilles a què s'ha d'ajustar.

EL CENS DE MADRID

Madrid, 26. — Les primeres dades parcials de l'empadronament de Madrid, que està duent a cap el Negociat Municipal d'Estadística, donen la impressió que el nombre d'habitants empadronats passaria de 850.000.

Posteriorment, però, s'ha vist que encara que l'empadronament de l'any passat assenyalà un fort augment amb relació al de l'any 1920, no és tan gran com hom creia primerament.

En l'avenç realitzat resulta que la xifra aproximada de ciutadans, registrada en el darrer empadronament, és de 754.895, amb un augment de 76.157 amb relació al de 1920.

UNA DENUNCIA CONTRA EL LICEU D'AMERICA

Madrid, 26. — Signada per En Carles Riba i altres socis del Liceu d'América, de Madrid, fa uns quants dies que fou presentada al director de Seguretat una denúncia en la qual es feia constar que per la Junta directiva del ja desaparegut Centre de "Recreos" no es complia des de fa més d'un any, l'estatut social, havent arribat fa pocs mesos a violar el domicili i disposant-se ara a alienar els béns comuns.

Atenen els signants que aquests fets constitueixen una extralimitació de funcions i un abús de confiança. El director de Seguretat s'abstingué d'intervenir en l'assumpte per creure que no era de la seva competència.

En vista d'això, avui ha estat presentada la mateixa denúncia al jutjat de guàrdia.

La denúncia ha estat admesa, passant-la al jutjat del Congrés, que és el que li correspon actuar.

L'AFER DE LES NENES DESAPAREGUES

S'estan practicant les últimes diligències en l'assumpte de les nenes desaparegues.

Aquest matí han comparegut una altra vegada davant el jutge, Dionisia Paredes i Maria Guirao, mares de les dues nenes desaparegues.

La primera ha ampliat les seves declaracions anteriors contra la processada Mariana Escudero.

Sembla que amb motiu d'aquesta nova declaració seran citats a declarar dos testimonis més.

Maria Guirao ha sostingut que un oficial de presons anomenat Francès li manifestà desigs de parlar amb les mares de les nenes desaparegues sobre aquest misteriós succe.

Com que els tres oficials que porten el nom de Francès han declarat que no feren en cap moment tals declaracions a Maria Guirao, es faran noves diligències i dilluns vinent el jutge dictarà autèntic conclusió del sumari.

L'HOMENATGE A GANIVET EL TRASLLAT DE LES DESPULLES

Irun. — Ha arribat a Hendaya la caixa que conté les despulles de Ganivet.

Demà, divendres, en l'express de les set de la tarda seran conduïts a Madrid, on arribaran dissabte al matí.

L'alcalde ha manifestat que en passar les despulles per Sant Sebastià, anirà a l'estació, a retre homenatge, un representant de l'Ajuntament amb una corona que li dedica el poble de Donostia.

Les associacions oficials d'estudiants de Farmàcia, Dret i Medicina que organitzen en unió d'altres centres culturals l'homenatge a la memòria de Ganivet, han ultimada ja els actes.

Els oradors que prendran part en la sessió necrològica que se celebra al Paraninfo de la Universitat Central són: Antoni Garrigues, president de l'Associació oficial d'estudiants de Dret en nom dels estudiants; Lluís Giménez Asua; Lluís Rodríguez Viguier; Baldomer Argente; Gregori Marañón; Américo Castro; Eugeni d'Ors; Eduard Gómez de Baquero i el rector de la Universitat Central.

Per entrar al Paraninfo serà precis presentar invitació que es pot recollir en els domicilis de les associacions d'estudiants.

A petició dels presidents de les Associacions d'estudiants de Farmàcia, Dret i Medicina, i dels alumnes d'enginyers i arquitectes, el Govern ha autoritzat al rector de la Universitat i altres autoritats acadèmiques de Madrid perquè el dia de l'arribada de les despulles de Ganivet, dissabte, suspenguin les classes des de les onze del matí.

CONCLUSIONS DEL FISCAL EN LA CAUSA PER L'ASSASSINAT DEL CARDENAL

Soldevila. — El fiscal de l'Audiència, N. Aureli Ballesteros, que acusarà els suposats autors de la mort del cardenal Soldevila, ha formulat les següents conclusions provisionals:

Per venjar la mort violenta de Salvador Seguí (a) "Noi del Suro", certs elements de les mateixes idees d'aquest, entre ells els processats Torres i Ascaso, resolgueren cometre un nou crim que causés espant a la societat, donant mort al cardenal-arquebisbe de Saragossa, el qual, en aquella època, havia dirigit el cap del Govern cert missatge del qual s'ocupà amb tota extensió la Premsa periòdica de tot Espanya.

Amb el tal fi, dos o tres setmanes abans del fet d'autes es traslladaren des de Barcelona a Saragossa Torres Escartín i Ascaso Abadía, avui

rebel, portant-se a l'anomenada banda d'Urruti, i tots dos coneixedors de Saragossa, i ja en aquesta capital, amb sang fred i perseverança, cercaren el lloc i ocasió que els paregué més a propòsit per assegurar l'execució de l'acord esmentat, sense risc per a les seves persones i cercant facilitats per a la fugida i per no ésser descoberts.

Averiguaren que S. E. acostumava anar cada tarda a la seva finca del lloc conegut per "El Termini" i pensant que el lloc era a propòsit per als seus fins, Torres i el seu company, la tarda del dia 4 de juny de 1923, anaren als voltants de la finca i esperaren la seva arribada, i quan l'automòbil que el portava s'apropà a la porta principal de l'edifici i per tant anava amb poca o cap velocitat, per la part de darrera de l'automòbil li feren, sobtadament i amb tota rapidesa, uns 15 disparos de pistola de precisió contra els que es trobaven dintre, els quals, completament desprevinuts, no pogueren realitzar cap defensa, resultant l'arquebisbe amb una ferida de bala que li travessà el cor i li produí la mort d'una manera instantània, i el familiar que l'acompanyava i el xofer que guiava l'auto resultaren amb ferides també de bala, les quals necessitaren assistència facultativa per espai de 48 i 50 dies, respectivament.

Els processats, Esteban, Eleuteri Salameo Bernard i Juliana López Mainar, d'idees paregues a les d'Escartín i Ascaso, tenint coneixement del delicte projectat per aquests, hi cooperaren, Salameo acompanyant els uns i els altres a les reunions que sobre assumptes sindicalistes se celebraven a finals de l'estament mes de maig, preparant estat a Torres, portant-lo a dormir a casa seva la nit del mateix dia 4 de juny, i provident-lo d'una màquina perquè s'afaités el bigot, desfigurant-se d'aquesta manera mo-

ments després de començar el delicte i constant-li a Salameo la seva comissió. Demés, Salameo treballà prop d'alguns testimonis perquè no fossin descoberts els autors.

Juliana López Mainar, la qual tenia el propòsit d'estatjar-lo a casa seva el mateix dia del succe.

Els fets referits constitueixen un delicte d'assassinat, amb la qualificació d'alevosia i a més a més de dos delictes de dispar d'arma de foc complex i de lesions greus.

Els expressats fets s'atribueixen a López Escartín, com a oòmplice i assassini i acompanyat a Eleuteri Salameo.

Obrons les circumstàncies de premeditació, per al Torres Escartín.

Demanen per l'assassinat i atemptat la pena de mort, amb les accessoris d'inhabilitació absoluta perpètua en cas d'indult, que se li haurà d'aplicar d'acord amb l'art. 3 del real decret de 4 de juny de 1924 de la Llei d'amnistia, i per cada un dels delictes de dispar i lesions, quatre anys de presó correccional.

Per als dos còmplices se sol·licita la pena de caducitat, vuit mesos i un dia de cadena temporal per als homes, i de reclusió per a la dona.

El defensor de l'Escartín és el senyor Miquel Blasco Saray, el de la Juliana el senyor Laureà Castillo i el de Salameo el senyor Robert Muiza.

Els dos primers són nomenats per anda d'ofici, i el del tercer per nomenament.

Els defensors no han proposat proves en els seus respectius escrits de conclusions provisionals, segons la participació dels seus defensats en el crim, demanen l'absolució, amb tota classe de pronunciaments favorables.

DARRERA HORA

DE FRANÇA

Descarrilament del ràpid París-Viena

to París, 26. — El ràpid París-Viena ha descarrilat a 10 quilòmetres de Provins i 60 de París.

Es creu que el descarrilament ha estat degut a un acte de sabotatge.

No hi han hagut víctimes. — Radio.

París, 26. — Ha descarrilat el ràpid París-Viena.

De les primeres notícies rebudes en la Direcció central dels ferrocarrils de l'Est se'n pot deduir que no hi ha hagut cap víctima.

Fins ara es creu que l'accident ha estat provocat per una mà criminal, perquè s'ha comprovat que el rails estaven descarrilats en una extensió de 12 metres.

S'han iniciat diligències per esbrinar les causes del descarrilament. — Havas.

UNA INTERPELLACIO A LA CAMBRA SOBRE EL DESCARRILAMENT DEL PARIS-BORDEUS

París, 26. — Cambra dels Diputats. — En la sessió de la tarda el diputat pel Vienne, senyor Tranchand, del grup de l'esquerra radical, interpellà el Govern sobre les responsabilitats relatives a la catàstrofe ocorreguda a l'express d'Hendaya.

Li contesta el ministre d'Obres públiques, dient que el maquinista del dit tren no tingué cap culpa, i que la via estava en aques moments essent revisada en la part lliure.

sada en el lloc on ocorregué l'accident, pels agents tècnics de la Companyia.

El ministre afegeix que castigarà amb tota severitat qual-sevol acte de sabotatge, com el que sembla haver-se fet avui a la línia de l'Est.

El senyor Tranchand s'ha donat per satisfet amb aquestes explicacions, i ha proposat una ordre del dia, que la Cambra ha aprovat en votació ordinària. — Havas.

CATÀSTROFE EN UNA MINA 60 MORTS I 30 FERITS

Estrasburg, 26. — Una gàbia on hi anaven cinquanta miners ha caigut daltabaix d'un pou a conseqüència de funcionar malament la màquina que sostenia el cable.

Per la forma en què ha ocorregut la catàstrofe, encara que de moment no es té notícia exacta del que ha passat, se suposa que han mort tots els obrers que anaven dins la gàbia. Encara no ha estat possible baixar al fons del pou, per prestar auxili en cas que algun s'hagi salvat. — Havas.

Meiz, 26. — L'accident ocorregut a la mina Merlebach ha causat setanta morts.

N'hi ha una trentena de ferits greus. — Havas.

EL CENTENARI DE MISTRAL

Avinyó, 26. — El mal temps regnant ha entorpit aquest matí els actes realitzats en memòria del gran poeta provençal Frederic Mistral.

de Relacions exteriors ha declarat respecte les darreres proposicions del Reich, que Polònia no admetrà mai converses que es refereixen a una revisió de les seves fronteres.

DECLARACIONS DE M. DE JOUVENEL SOBRE EL PROTOCOL

París, 26. — El senyor M. De Jovenel ha informat aquesta tarda davant la Comissió d'Afers Estrangers del Senat, donant a conèixer les discussions darrerament hagudes a Ginebra referents al Protocol.

M. De Jovenel ha posat a les seves explicacions la següent conclusió:

Frància ha de romandre fidel als principis que informen el Protocol, i si s'hagués de signar, fora d'aquest, algun pacte de garantia, caldria concertar-lo de bell antuvi entre els Estats que actualment són membres de la Societat de Nacions i que anessin acompanyats de convenis militars, i, finalment, que no es fes extensiu més que aleshores als Estats que acceptessin les clàusules del dit pacte, després d'ésser admesos per formar part de la Societat de Nacions.

Només d'aquesta manera podríem tenir la seguretat que amb l'admissió d'Alemanya a la Societat de Nacions, aquesta entitat, que és la guardiana dels Tractats, no es convertiria en una societat revisora d'aquests mateixos tractats.

Després d'un breu canvi d'impressions en el qual han pres part molt particularment MM. Bourgeois i Poincaré, la Comissió ha manifestat que feia seves, en absolut, les conclusions de M. De Jovenel, i ha encarregat al seu president, M. Hubert, que visiti M. Herriot per fer-li així present. — Havas.

L'EXCANCELLER WIRTH ES PRESENTARÀ PER AL SEGON ESCRUTINI

Berlín, 26. — El Bloc d'Esquerra tracta de presentar en el segon escrutini l'ex-canceller Wirth.

Es creu que el senyor Wirth podria comptar amb els vots dels socialistes. — Havas.

Berlín, 26. — La campanya electoral per a la presidència del Reich, es troba en un període de gran moviment.

Les reunions electorals de tots els partits són cada dia més nombroses.

Un nou candidat sembla disposat a disputar la presidència: l'ex-canceller senyor Wirth. Però només es presentarà en el segon escrutini, sempre suposant que en el primer no hi hagi elecció definitiva.

El senyor Wirth substituiria, en aquest cas, el senyor Marx, per creure que els socialistes el votarien amb més gral que aquest. — Havas.

HINDENBURG DESISTEIX DE PRESENTAR-SE

Berlín, 26. — El Bloc de les Dretes invità el mariscal Hindenburg a accedir a la presentació de la seva candidatura per a la presidència del Reich.

Sembla que el mariscal al·legà la seva avançada edat per refusar l'oferta. — Havas.

ELS NACIONALISTES I ELS CATOLICS

Munich, 26. — La policia ha prohibit una reunió organitzada pels partidaris d'Hitler.

Els catòlics bavaresos han decidit negar el seu títol al senyor Jarres per a la presidència de l'Imperi. — Havas.

UNA INTERPRETACIO ALS COMUNS SOBRE ELS SENSE-FEINA

Londres, 26. — Cambra dels Comuns. — El cap liberal senyor Simon anuncia un debat sobre la crisi del treball.

Diu que hi ha més d'un milió cent mils obrers parats.

El ministre del Treball constata que el comerç exterior britànic ha minvat en un vint-i-cinc per cent i afegeix que el Govern realitzarà tots quants esforços siguin necessaris per restablir l'activitat de la indústria i fomentar l'aplicació del

LA POST-GUERRA

L'excanceller Marx afirma la voluntat d'aconseguir els ideals de 1871

Berlín, 26. — L'ex-canceller Marx ha fet les següents declaracions:

PALL MALL CINEMA

EL MAL TEMPS I EL CINEMA LA FAUNA DE LA PANTALLA

LA MODA EN BLANC I NEGRE

CAL QUE EL VESTIT S'AVINGU AMB EL COLOR DEL CABELL

Si no fos que amb aquestes qüestions del temps no s'hi poden edificar cap mena d'aficions — ni de negociacions — avui diríem que fa mal temps, ja que dir avui per a nosaltres és dir la nit de dimecres a dijous, de la mateixa manera que llegir avui és llegir per al lector el matí de divendres, considerant-ho en el millor dels casos, en el cas del bon lector que es lleva de matí. Si no fos, repetim, que si amb el temps que assenyalat el relloige passen aquestes coses tan estranyes, i amb el que assenyalat el fratre caputxi encara en passen de més estranyes, avui escriuríem que fa molt mal temps, i exposaríem els avantatges del mal temps per a la indústria cinematogràfica. No ho farem, però. Ens podríem trobar que, en llegir aquestes ratlles, el sol petés amb gran dalit damunt els capells de palla — aquest

temps és tan variable! — i ja no quedés record de les passades i eternes pluges de dos dies abans, a no ésser en algun vestit perdut a cal tintorer.

Si no haguéssim tingut por de tot això, hauríem parlat ara del bé que s'està al cinema en dies de mal temps, quan a fora fins vista a través dels vidres, sense intenció de sortir, la pluja arriba a ésser una obsessió. I no és que en el cinema no hi plougui, no; mai hem vist riuats tan forts com a la pantalla, perquè evidentment sempre van a filmar-los on cauen més forts, i quan erem criatures creïem que quan feien pel·lícules escollien sempre dies de pluja, quan era que a les pel·lícules que veïem ja hi "pluvia" de velles que eren.

La pluja, però, vista a la pantalla, no cansa tant com a través dels vidres, per tal com és una pluja dramàtica; per tal com aquesta pluja és un personatge de l'acció, mentre que la que es veu a través dels vidres és un personatge de la inacció. Quanta raó tenia un nostre venerat oncle quan deia que el mal temps és per a aquells que es queden a casa!

Si apliquem aquesta màxima al cinema, trobarem que no hi ha mal temps que privi d'anar-hi, i que precisament els dies de mal temps són els de més bo per als empresaris. De segur que no és pas el mateix per als productors. Quan la pel·lícula necessita sol i comença de ploure, o bé quan el que cal és pluja, com per a les colts, i el mal temps és un sol brillant, aleshores el productor, com el pagès, no pot estar pas massa content. Sort encara que el productor cinematogràfic pot traslladar fàcilment les colts a un altre camp, i té totes les línies ferroviàries dels Estats Units per crear un raig de sol o un horitzó de neu a qualsevol època de l'any.

"Si — dirà el lector —. Molt bé per a les escenes d'exterior en les quals hagi de ploure o nevar; però, i en les d'interior i exterior, és a dir, quan per exemple hom veu nevar a través d'una porta o una finestra? Caldrà aleshores esperar pacientment la neu, mirant cada dia el cel o fent gran despesa de ciris?"

Massa difícil. És més fàcil una altra cosa: muntar la finestra o bé la porta en el lloc precís on, en aquell moment precis, està nevant.

La neu, però, no sempre és un auxiliar del productor, sobretot quan cau. En les pel·lícules on neva la fotografia no pot pas ésser clara; tampoc ho és la visió en la realitat. Recentment s'ha hagut de resoldre aquesta dificultat. Estan bella la visió d'un paisatge nevat! Però tan queta, tan morta, que cal que estigui nevant per donar-li vida. Aleshores es fa una cosa; per mitjà d'un senzill truc es fa nevar a primer terme, i aleshores queda un horitzó precís, clar, nevat i viu alhora, però, naturalment, poc natural.

Es com el ritm: d'alexandrei que es fa agafar als actors que representen personatges de llegenda o de poema. Si aquell truc de la neu dona un aire de poc natural al paisatge nevat, la repetició del consonant, i enc que no sigui més que de l'accent, dona un to de monotonia a l'acció, i un aire de savi a l'actor, que mata l'interès i desperta la son, que és tot el que es pot dir.

P. de F.

Les "vampires". :: Aileen Pringle diu que ella és un ésser humà

Tota una literatura, que encara que sigui escrita en llengües diverses és la mateixa, ha convertit el sexe femení en una fauna de les més variades i perilloses. Basant-se en la familiar rateta i en la poètica coloma, i amb l'auxili del darwinisme més esbojarrat, han convertit la dona en un animal ferotge, d'instints superlativament sanguinaris. A conseqüència d'aquests experiments de "La illa del doctor Moreau", de Wells; però a la inversa, la Península Ibèrica es veu plena de tigresses i altres colomats que conviuen amb la dona, d'una de les meitats — o dels terços — del "ménage" humà en un personatge de "menagerie".

A Amèrica han patit també d'aquest transformisme retrògrad, però més avançats en els mitjans de locomoció, han adoptat la forma quèiroptera.

La dona fatal és anomenada en les pel·lícules "vampira", i el verb anglès "to vamp", que segons el diccionari significa apatir, remuntar, en el lèxic cinematogràfic ha agafat una gran importància sota el significat de seduir.

Dintre l'elenc de totes les companyies cinematogràfiques, un gran nombre de xicotes estan destinades només a això: a seduir constantment, sigui al primer actor, sigui a un altre actor que no sigui el primer, però a seduir sempre amb mal fi i en perjudici de la felicitat de la primera actriu, la qual, gràcies a la Providència, a l'autor i al seu que gaudeix, necessàriament haurà de triomfar al final.

Naturalment que, en crear el tipus, els directors volgueren donar-li uns límits determinats dels quals no podria passar, però això no pogué ésser. Es trobaren amb una colla de senyores Joanes amb condicions per a més; actrius que estaven molt bé com a "vampires", però que tenien condicions i bellesa de primeres actrius. I aleshores sorgí el tipus de la primera actriu vampira, és a dir, la que encarna el personatge femení que invariablement es fa seu el primer actor, ara ja amb bon fi, gràcies a les seves qualitats extraordinàries de seducció, és a dir, joc

dulls en blanc, mirades tràgiques, gestos d'aquells que en diuen refinats, gustos sàbarics, etc., etc.

La creadora d'aquest tipus fou segurament la cèlebre tan com italiana Bertini. Fou copiada per totes les senyores més o menys predisposades a haver, un dia o altre, d'expressar el reconeixement epistolari i fotogràfic a l'inventor de les pindoles Pink i altres reconstruents femenins i arsenicals.

Els americans s'apoderaren tot seguit del tipus perquè veieren que tenia grans possibilitats i aplicant-hi unes vegades l'humor de l'humor crearen un tipus acceptable, representat principalment per Glòria Swanson i la polonesa Pola Negri, i un altre d'inacceptable representat per la posturera Mae Murray.

No totes les "vampires", però, estan contentes d'ésser-ho. Contra el que sembla que hauria de succeir, n'hi ha

UNA COLONIA AMERICANA A LA PROVINCIA DE HUELVA

Els Estats Units acaben de comprar, prop de Huelva, a l'antiga carretera de Palos a La Ràbida, el turó on es trobava l'ermita de "Las Flores", a la qual cada dia anava a reposar una estona Cristòfor Colom, que, com tothom sap, més tard descobrí els voltants dels Estats Units i es féu mereixedor del monument amb ascensor que hi ha a la Porta de la Pau.

Al segle XX en aquesta ermita hi havia un hostal on s'aturaven els traguers. D'aquesta manera els Estats Units tindran un punt ferm en la història de l'ur pre-història i hauran fet un pas important per al futur descobriment d'Europa.

que no es troben pas satisfetes de veure que només cal que mirin un home perquè aquest se senti tocat en els dos sentits de la paraula. Una d'elles, per exemple, és Aileen Pringle, que comença amb aquest tipus, en "Three Weeks", "L'odissea d'una gran duquesa", i ja no s'ha pogut treure del damunt aquesta qualitat. Ella no ho vol ésser, però ella diu que no és cap animal d'aquests (vampirs), sinó un ésser humà. No hi fa res; els directors la consideraran sempre com una dona realment perillosa, i el públic també.

Però no ho és, i ella ho assegura. I posa exemples. No es volia casar, diu, però hi havia un xicot que la seguia per tot arreu on anava, declarant-li el seu amor. Finalment, l'amençà amb anar-se'n a la guerra i de manar un lloc a les trinxeres de primera línia, si no consentia a casar-se amb ell a darrers d'abril. Ella cedí, i a darrers d'abril es casaren.

Realment, això no és pas un gest de vampira, sinó més aviat (més aviat) de dona compassiva, a menys que no sigui tot el contrari.

Aileen Pringle no és pas, a més a més, una senyora vulgar. Quan el seu pare s'oposà a que fes pel·lícules, com sempre cal que succeïxi, ella es dedicà a escriure arguments per a pel·lícules. Això ja significa quelcom perquè vol dir almenys que cal sempre que hi hagi un tant per cent de pel·lícules dolentes, i que aquestes cal necessàriament que algú les escrigui. Però no dos tants per cent, i això fou segurament el que decidí al pare a permetre l'expansió d'una vocació dramàtica per contrarestar una erupció literària. El pare fou, com es veu, tan compassiu com la filla. Ella vol ara perfeccionar la seva obra i desitja sortir de l'ambient vampíresc, perquè ella no és una vampira. No sap segurament que, allò que representem bé és allò que no som, perquè el que costa més és de conèixer's un mateix.

A. F.

Voldríem acompanyar l'opinió d'un gran dibuixant de modes amb els arguments gràfics que ell empra en expressar-la. Enz és, però, quasi impossible, per bé que aquests exemples són posats per un procediment gràfic gairebé impossible de reproduir per mitjà del fotogravat. El nostre pinzell inhabilitat, en copia un, perquè no sigui dit; la nostra ploma, més decidida, tradueix la resta.

Travis Banton és un dibuixant de modes conegudíssim a Amèrica, a Anglaterra, a París, a Biarritz, a Deonville, a Saint Moritz.

Quan Banton dibuixa una toilleta, pot estar segura aquella que la porta que ella convé exactament al seu tipus i personalitat, ja que, fet i fet, és el que cal que li succeïxi a un vestit. És un científic en quant a modes, i té el tipus d'un jugador de futbol, que ja és dir.

Ara que la Lasky havia d'impressionar una pel·lícula titulada "La modista de París", li ha encarregat els figurins dels vestits que han de dur Leatrice Joy i els seus maniquins.

Preguntat sobre les qüestions en les quals ell tant entén, ha declarat:

"El meu color favorit per a les dones és el gris. Hi ha un matis de gris per a cada to de pell i cada noia hauria de tenir almenys un vestit d'aquest to en el seu guarda-robes. He triat un senzill vestit gris, de línies rectes, per a Miss Joy en les primeres escenes de la pel·lícula. M'agrada també — continua — vestir una xicota en un color que s'avingui exactament amb el del seu cabell. D'aquesta manera s'obtenen efectes extraordinaris. Podríem creure, per exemple, que una noia de cabell roig no pot portar el vermell. Deixeu-me dir-vos que és una gran equivocació.

Jocelyn Leigh, un dels maniquins que treballen en aquesta pel·lícula, té el cabell roig. L'he vestida de vellut vermell — aquest especial vermell-taronja que es veu en algunes pintures dels mestres italians del Renaixement. És pasmosa. El jude és també meravellós per a les xicoles de cabell roig, de la mateixa manera que els tons que van del beige al marró fosc. Una de les equivocacions que freqüentment tenen les dones de cabell roig és la de portar vestits de color blau brillant. És un color abominable per a elles; no l'han de vestir mai.

Una xicota del tipus de Christine Mont, pot portar vestits molt extrems. És decididament el tipus espanyol, i sembla sortida d'una pintura de Velázquez. D'una bellesa brillant i bruna, pot treure avantatges dels vermells, ors i blancs. També moltes brunes no s'han fixat que el blanc és per a elles el to de més efecte damunt d'elles.

Requereix molta cura projectar i dibuixar vestits extrems. La noia que vol portar vestits d'aquest tipus, cal que s'estudiï perfectament abans de decidir-se. A menys que el vestit atrevit no segueixi exactament el tipus d'aquella que el porta, farà un efecte simplement horrible damunt d'ella.

Les joves no han de portar mai vestits extrems i complicats. No hi ha res tan encisador com la joventut, i ha d'ésser subratllada mentre en queda. Massa temps queda per

als més complicats vestits quan la joventut ha desaparegut.

La petita Sally Rand és noia americana d'avui en aquesta pel·lícula, i els vestits que porta són els de la debutant i societat. La noia, en els anys de primavera ha de portar colors veritablesment joves: rosa, blau, préssec, llimó, a berberec i salmó.

Una xicota d'un tipus alt però jove, com Clara Morris, fa bé de tenir en el seu guarda-robes una toilleta de nu d'estil "bouffant", amb el cos enyit, semblant la que porta Mi Morris. Naturalment, aquest vestit, que és de tot jactant i verd poma, i adornat amb xanta i rades de plomes austríaves i verdes; però les sav

OLIVE BORDEN portant, en la pel·lícula "La modista de París", un vestit carrer. És de tela creuada negra i compon d'una falda rodona amb un esclat també negre fins a la cintura, i una armilla de piqué blanc. V amb aquest vestit una sarga ebar de set negre i una chapeleine del mateix gènere i color, sortint de la braxa de l'armilla. El capell, de felt negre, va amb un pompon d'igual

línies poden ésser copiades — un vestit menys costós. El pus excepcionalment alt de Dorothy Seastrom porta molt el vestit drapejat. Una xicota baixeta no cal que pensi aquest estil; però si té una gamma alta, en ella causarà sensació. Miss Seastrom és una rossa enrdada i li he dibuixat una vestit drapejat, color ecau-marió, de satí. Les rosses han de fixar que aquest col els aurà molt bé.

Cada xicota té, almenys, i punt bo que pot ésser aprofitat en la seva manera de vestir per augmentar el seu atractiu. Pot ésser un bon tipus; pot ésser l'habilitat de portar colors poc usats. Cal que l noies s'observin i facin un inventari de llurs qualitats, i vestixin de manera que les cin valer.

Mr. Banton continuà encara Nosaltres, però, el deixarem perquè és tard i el temps i l'è per ens manquen. Ell ens ens rará una setmana, i les nostres lectores també, sobre tot a que tenen quelcom per reflexionar davant del mirall.

Hope Sinclair

EL SENYOR: Corre, Joan! Porta conyac, que la senyora s'ha desmaiada!
EL CRIAT: I la senyora, què prendrà?

DE FRANC

Una companyia cinematogràfica havia anat a treballar a un poble de pagès. Arribats a l'estació, trobaren només alguns taxis atrotinats. Un dels actors més modestos anà a trobar un xofer i li preguntà:

- Quan em costarà de portar-me fins a l'hotel?
- Cinc xillings.
- I els equipatges?
- Oh, això de franc, si els té aquí.
- Així, preneu els equipatges; jo prefereixo anar a peu.

DONEU-LI UN DESCANS

Un actor que no havia pogut obtenir, com esperava, un contracte, estava encatat fins al coll. Havent entrat per pura necessitat, naturalment a una botiga on devia, naturalment també, diners, l'amo li recordà el seu deute:

—Vós no us recordeu de mi... li digué —, ni del meu compte, que ja fa alguns mesos que corre.

—No ho sabia... li replicà el deutor —; per què no li doneu un petit descans? Podríeu fer-lo quedar a casa, no us sembla?

Llegiu cada divendres
PALL-MALL CINEMA

LA SENYORA XERRAIRE: (provant de fer conèixences durant la travessia del Canal): Ja em dispensarà si la mareja la meua conversa, però el meu doctor m'ha dit que no hi havia res com parlar per prevenir el mareig.
Dib. de Ernest H. Shepard.

Del "Punch"

JA ERA HORA

Blanche Sweet amb ocasió de filmar-se una pel·lícula dirigida pel seu marit, Marshal Neilan, discutia amb aquest sobre modes:

- Diuen que les falldilles curtes no tindran ja gaire vida; es parla que aquesta temporada les falldilles llargues es portaran més.
- Ja era hora! —replicà el seu marit —, perquè les curtes no et duraven més que quinze dies!

Llegiu a la pàgina 8 el conte

LES SANGONERES

por l'italià

GABRIANO LOPEZ

JONES: Si, et podria dir que no vols dir a mi, l'heu podrís però jo, rals vís, m'he ajuntat a l'home.
Dib. de Wilson Fleming

EL MARIT: Què et sembla? Si l'agrada m'afaitaré l'altra galta.
Dib. de Bernard Rance

Del "London Opini"

L'esplendor de França en aquella època d'or — Els amors d'una cort que vivia lliurada al plaer — L'heroiisme dels homes que vivien per la formosa i per la reialesa

SALONS KURSAAL i CATALUNYA

¡GRAN ESDEVENIMENT!

Estrena el dijous 2 d'abril, de la gran superproducció

SOTA LA PURPURA CARDENALICIA

La censacional pel·lícula que costà 1.500.000 dòlars

Una immortal història d'amor, colossalment filmada en tota la seva esplendor a la cort de la França de Richelieu. - Meravellosa creació de la gran artista Alma Rubens

Producció GOLDWYN COSMOPOLITAN CORPORATION

SOTA LA PORPRA CARDENALICIA Pel·lícula Goldwyn Cosmopolitan

L'any 1630, Gil de Bérault, soldat, guàrdia d'avantatge i aficionat a tota mena de baralles, jugà amb un soldat gès. Aquest s'adona que l'enganyen, desafia amb tot i la cèlebre prohibició del duel per Richelieu, i aquest, admetent del que succeïa, condemna, ja enclafat, a mort a Gil, perquè a és a més sap de la persona que és.

Gil, però, havent salvat una vegada vida del Cardenal, obté un ajornament, i el perdó condicional en el cas que li lliuri, mort o viu, un conspirador que en els Pireneus conspirava a els espanyols del temps per emprendre una campanya contra França. Gil marxa al castell de Cocheforet, i és el titol del conspirador, que és Enrique, però aquest està amagat, oba en canvi una germana, i se'n-mora com cal. Aleshores passa el: ha de passar; vol i dol; no s'acaba decidir a aporcar-se d'Henri de Cocheforet, fins que arriben els soldats. s'arranja d'una manera o altra per ver el germà de la seva estimada. Finalment, després de comprovar la fecció del duc d'Orleans, que també sava en la combinació, i que havia

fet la traveta a Richelieu, s'allibera de la pena de mort, salva novament al Cardenal i es casa amb Renee de Cocheforet.

"La porpra cardenalic", "The red robe", és una novella de Stanley Weyman, portada al teatre, i finalment a la pantalla. Es interpreta per Alma Rubens, John Charles Thomas, Robert B. Mantell i altres.

COLISEUM

Després d'haver-se projectat amb gran èxit la grandiosa pel·lícula "El miracle dels llops", han posat en programa, en aquest saló, un emocionant drama titulat "Aigües profundes", de güt a la mà mestra del director Maurice Tourneur, amb Barbara Bedford de protagonista.

Diumenge a la tarda s'estrenarà una gran comèdia del popular actor Charles Ray, la popularitat del qual és ben manifesta. En "Un home d'idees", aquest és el titol de la pel·lícula, posa Charles Ray de relleu una vegada més el seu talent d'actor per a papers de noi ingenu. La producció és Paramount i la presenta el Programa Ajuria.

Dilluns tindrà lloc l'estrena d'una gran exclusiva de caràcter religiós, titulada "El miracle de Lourdes", de la qual en tenim molts bons antecedents.

LES SANGONERES

PER SABATINO LOPEZ

Al cor mateix de la ciutat, a poques passes de l'Hospital, a Via del Malcontent, el Filippini té la seva botigueta melangiosa i mig nua, amb un rètol pintat a mà:

"Aquí hom ven sangoneres."

Quan aparegué el decret exigint que hom marqués el preu a cada objecte exposat a l'aparador, el vell Filippini, que és per natural i per llarga pràctica de prudència respectuosa envers la llei, en l'esperit i en la lletra, anà a preguntar a la Qüestura si havia d'escriure i posar ben albirador fins i tot el preu de les sangoneres.

Perquè la cosa no era pas fàcil. No és que les sangoneres siguin com els brillants o els títols de la Borsa, que d'hora en hora canvien de valor, però, vaja, n'hi ha de més grosses i de més petites per a un gran senyor. Era com si tothom, àdhuc el comissari, que no el coneixia pas, sabés que hom podia fiar-se d'ell, sense que calgués establir reglaments fins i tot damunt les sangoneres. Ara, altrament, amb el consum tan migrat que en f... la gent!

Perquè la sangonera decau. No és pas just, és un error, és una infàmia, però decau.

Deu anys ha, o no gaire menys — d'abans de la guerra — al tercer pis de la mateixa casa on hi ha la botigueta de les sangoneres, en tres cambretes — cuina, saleta i alcova — viu el baix còmic Fulgenzio Demisotti, que de llavors ençà que espera d'ésser escripturat, de manera que gairebé ja no ho espera gens ni mica.

a la vostra botiga a comprar-ne. Bestiotes! Ex! — i va escopir.

Ganes tenia el Filippini de replicar: — Perquè sou un ignorant. O, pitjor encara, un modernista, que feu cabal d'allò que té l'anomenada d'un dia i no voleu ajupir-vos a la pràctica, a l'experiència de segles. — Però es contingué, per aquell seu empenllament a heur-se-les amb un personatge de la llei, amb un funcionari públic en l'exercici de les seves funcions, i perquè el comissari parlava napolità, i ell corria el perill de no haver-lo caput, si hom li hagués respost alguna insolència.

Tornà, doncs, a la botiga, content ara que sabia que el seu comerç l'hi deixaven lliure, a la seva discreció: tant per a un pobre, i tant de sobrepuig per a un gran senyor. Era com si tothom, àdhuc el comissari, que no el coneixia pas, sabés que hom podia fiar-se d'ell, sense que calgués establir reglaments fins i tot damunt les sangoneres. Ara, altrament, amb el consum tan migrat que en f... la gent!

Perquè la sangonera decau. No és pas just, és un error, és una infàmia, però decau.

Deu anys ha, o no gaire menys — d'abans de la guerra — al tercer pis de la mateixa casa on hi ha la botigueta de les sangoneres, en tres cambretes — cuina, saleta i alcova — viu el baix còmic Fulgenzio Demisotti, que de llavors ençà que espera d'ésser escripturat, de manera que gairebé ja no ho espera gens ni mica.

Calla sentir-lo en el "Don Pasquale".

Però ara l'òpera bufa està en decadència, fora de moda, com les sangoneres. I aquesta comunitat en el destí (l'atrotinament de llur comerç), un dia, inesperadament, feu estranyer cordials relacions entre els dos vells que, a la primera, ni se saludaven.

El Demisotti per mesos i mesos havia evitat de passar davant la botiga, tombant a l'esquerra tot d'una que havia eixit del portal, d'ençà del dia que, havent-li adreçat una mirada fugissera, va restar tot fastiguejat d'aquella mer-

LA PERFECTA COQUETA Seleccions Capitollo

Demà, dia 28, i dissabte, s'estrenarà als salons Kursaal i Catalunya aquesta pel·lícula de la ingènua Colleen Moore, ja molt coneguda a Amèrica i no molt encara entre nosaltres. S'ha parlat molt de "La perfecta coqueta" en les revistes americanes, de la significació que té i de la presentació d'un gran luxe d'enginy, especialment les "toilettes" que llueix la protagonista. f la casa portàtil que hi apareix. Demà s'estrena, hem dit. Els nostres lectors veuran amb més gust la pel·lícula que no llegirien tots els elogis que la nostra ignorància en podria fer.

cadencia. Sentí una vegada o dues la veu enrogallada del botiguier que cantava la frase de l'"Otello": "Sangue, sangue, sangue", però ell, havent fet tota la seva carrera en l'òpera còmica, havent assolit només en aquesta els seus triomfs, a Itàlia i a l'estranger, de Sampierdarena a Valparaíso, ni aleshores no es deturà, i va tirar endavant. El Demisotti, baix còmic — "buffo", com abans s'havia dit — sentia una regular repugnància envers el Filippini, com si aquest no fos un benefactor dels malalts, i el Filippini una regular antipatia envers aquell cantussejador, l'ofici del qual, verament, ignorava aleshores (ell no ho tenia pas escrit, a l'aparador, que venia veu i pallassades), però que duia la cara rasurada com un cambrier retirat o un galeot reservista.

Però en el Demisotti la curiositat va ésser més forta que no la repugnància. Un matí, qui sap per què, el vell còmic s'aturà davant el pot on eren presoner, com arripides, totes aquelles cintes grises, magristones i moixes. El Filippini, que era al llindar, afalagat d'aquella mirada que anava envers les seves bestioles, i amb un somriure més encara que indulgent, tendre, com si temés de desvetllar-les si alçava la veu, murmurà:

— Dormen.

— Ah, sí? Però... però... vejam. Dispen-

si, eh? És possible que en vengui prou per a poder campar? Elles men-

jotegen, però, i vostè?

El Filippini aquella pregunta no se l'esperava.

Hauria pogut respondre secament amb quatre paraules, fins amb dues, fins amb un monosíl·lab, però valia més aclarir, il·lustrar. Oferí al vell còmic una cadira, una presa de tabac, una copena d'alguardent; a la primera hagué de parlamentar una mica, insistir i tot, però després l'altre es va retre a la invitació. I d'ençà d'aquell dia els dos vells parlaren dels temps feliços i llunyans, aleshores que el "Don Pasquale" feia furor i hom el donava fins en tres teatres, el mateix dia, a la mateixa ciutat!... I hi havia tanta de requesta de sangoneres, que de vegades calla anar-ne a cercar d'altres, perquè les de la botiga no bastaven per a la demanda.

Ara, en canvi, "Jazz-band" o valses vienesos, o purgants que us aterra-ven un cavall o finestres de bat a bat per als malalts grous, com si l'aire tot sof guarís. I així, en lloc de la vivesa i el bell cant, les belles cançons, tota la traga a les cançons, tot el mèrit a les cançons; i tant de gent de constitució robusta — fins massa! — que se'n van a sopar amb Sant Pere perquè hom té por de llevar-se la sang!

Els dos vells parlaven alternativament. No pas que estiguessin segurs que quan l'un parlava, l'altre parés atenció i sofria del seu ennuïament; però havien fet entre ells dos una mena de conveni tàcit: "Tu em deixes desfogar i després, en paga-

ment, jo et daré manera d'allengir-te de la teva pena. Baldament no m'escoltis, ets una cara humana, ets un home; sempre val més parlar-te a tu que no a la paret d'una cambra buida, on les parets ressonen i sembla que rebotin i et tornin a caure damunt la testa."

De tant en tant el botiguier deca-

nava:

— Contractes?

L'altre sacsejava el cap, i responia amb una altra pregunta:

— Bons negocis?

El Filippini rondinava, tossia, vacil·lava; després de la el que havia venut: pel cap alt, dues o tres dotzenes de "cintes"! Misterial! Mentre que, temps era temps, en una sola diada passava del centenar.

Però un mes ha el Filippini es veia comparèixer a la botiga el Demisotti que semblava tot un altre. Rejovent de deu anys, si més no. Una altra persona.

Les havia vistes, el seu amic, aquelles dues senyores, dues senyores elegants, que tenien el carruatge a la porta i havien pujat a cercar-lo? No? Bé, dues senyores del gran món havien vingut a demanar el seu consens per a un espectacle de beneficència. I no el volen pas per a una romansa o per a una "arietta" o per un duet. No: volen tot el "Don Pasquale"; que ell el canti i el dirigeixi: Dirigir a l'esce-nari, s'entén. Espectacle a benefici dels

!!! EXIT CREIXENT. EXIT !!!

DE

LA VENJANÇA DE GRIMILDA

SEGONA I ULTIMA PART DE
ELS NIBELUNGS

AL

PATHE-CINEMA i PRINCIPAL PALACE

Encertada adaptació musical del conegut mestre wagnerià ANTONI RIBEXA i del mestre LIZCANO DE LA ROSA

Triomf indiscutible del Programa Verdaguer

COLISEUM

DIUMENGE, a la sessió ESPECIAL de la tarda

UN HOME D'IDEES

Charles Ray

Programa Ajuria

TEATRE TIVOLI :: Demà, dissabte, estrena veritablement extraordinària de l'esplèndida pel·lícula

L'EDUCANDA

(Mam'zelle Nitouche)

per la gentil i encisadora artista LEDA GYS :: Concessionari Jaume Costa :: Consell de Cent, 317, principal

Impressionada en el mateix gloriós santuari, amb l'autorització especial de Monsenyor Shaeffer, il·lustíssim senyor bisbe de Tarbes. **TOT BARCELONA DESFILARA PEL COLISEUM**
Concessionari: Jaume Costa -- Consell de Cent, 317, principal

LA PUBLICITAT
PROPAGUEU-LI

ELS ESPECTACLES

TRATRES

Gran Teatre del Liceu

Demà, dissabte, quarta de propietat i abonament, a tres quarts de deu
FESTIVAL STRAWINSKY
per l'orquestra Pau Casals
sota la direcció de l'ensenyament
IGOR STRAWINSKY
Foss artificialis :: Cant del resolador :: Pulcinella :: Ragtime (primera audició) :: Pehouhka
Segon FESTIVAL STRAWINSKY (últim concert de nit), dijous, dia 2 d'abril. Es despatxa a comptaduria.

Teatre Català Roma

Avui, divendres, tarda, a les cinc. Preus populars. **EL MARXANT DE VENECIA**, triomf de l'obra, de la interpretació i de la presentació. Nit, gran gala, pels famosos artistes francesos **Gabrielle Robiné** i **René Alexandre**: **SI JE VOULAIS**, de P. Gerardi i A. Espitzer, creació de **Robine-Alexandre**. Madame Robiné es vesteix a la casa Baer. Els capells són de la casa Amic-Bonard. Demà, tarda, a les cinc. Única matínee **Robine-Alexandre**. Preus econòmics. **FRANCOILLON**, admirable creació de **Robine-Alexandre**. Nit, la creació cim de **Robine-Alexandre**: **LE MARIAGE DE FIGARO**. Diumenge, nit, comiat de **Robine-Alexandre** amb la disculpa d'obra **LE TOMBEAU SOUS L'ARRE DE TRIOMPHE**, de Raynal. Diumenge, a dos quarts de quatre, **LA VENTAFORS**. A dos quarts de sis: **EL PUBILL** i **TRES I NO RES**, de l'Apelles. Mestres, per la companyia catalana. Es despatxa a comptaduria.

TEATRE TIVOLI

Avui, divendres, a dos quarts de cinc de la tarda: La sentimental producció cinematogràfica de fama mundial
Los hijos de nadie
(La pel·lícula que mai més oblidareu)
i la pel·lícula de gran broma, per Stan Laurel.
En el riuón del Africa salvaje
(Campanilles explorador)
Nit, a tres quarts de deu:
Exit Exit Exit!
Genoveva de Brabante
(La que fou mare, màrtir i santa)
(adaptació de la tan coneguda llegenda del mateix nom).
Estrena: Estrena: Estrena
El príncipe Saracinesca
pel·lícula d'alt interès dramàtic, interpretada per la genial estrella Edy Davis.
Demà, dissabte, estrena de **La educanda** (Mam'zelle Nitouche), per la gentil Leda Gys.

TEATRE NOVELTATS

Gran Companyia MORANO
Avui, divendres, a les cinc de la tarda
Matinée de Moda
Última representació de l'admirable obra en quatre actes
PAPA LEBONNARD
creació de Morano.
Nit, a les deu:
ASI ES... (SI ASI ES PARKEO)
Es despatxa a comptaduria.

OLYMPIA

Avui, divendres, a la nit. Funció organitzada pel Centre de Repòrters de Barcelona a profit de la seva caixa de mutualitat.
Segon acte de **IL BARBIERE DI SIVIGLIA** per Eida di Verdi, C. Tumminello, G. Pilotto i L. Nocenti — Tercer acte de **LA BOHEME** per les senyoretes Lillian Corma, J. Bossy i els senyors L. Marini i C. Giucciardi. Mestre director i concertador, Angelo Ferrari. — Concert pels eminents artistes Mercè Capisr, Leonor Corona, Blanca Serena, Eva Didur, i Ismael Voltolini, Emili Vendrell i Vincenzo Giucciardi. Cooperaran en aquesta part d'espectacle els celebrats artistes Mimi Agullia i Francesco Morano.
Preus: butaques a 7 i 4 pessetes; seients a 3 i 2 pessetes; entrada general, 1 pesseta (impostos compresos). Es despatxa a comptaduria.
Demà, dissabte, a la nit: Primera de **Il trovatore**, per les senyoretes Corona, Serena, i els senyors Voltolini, Giucciardi i J. Olaiola.
Diumenge a la tarda, Tosa, pel gran tenor Luigi Marini; a la nit, Mercè Capisr.
Es despatxa a comptaduria.

Esdeveniment sensacional
RAQUEL MELLER
Raquel Meller
Raquel Meller
RAQUEL MELLER
Aviat a Barcelona

Teatre Barcelona

Dissabte de Glòria
Debut de la companyia còmico-dramàtica, dirigida per **Gregori Martínez-Sierra**.
Primera actriu:
Catarina Barcená
Queda obert l'abonament de deu funcions de moda selecta, que tindran lloc els dilluns i els divendres. Primera d'abonament, divendres 17 d'abril.

CINEMA PRINCIPAL PALACE

Avui, divendres, grandios esdeveniment d'art: Exit grandios de la segona part de la magna obra d'art

ELS NIGELUNGS

La vengança de Grimilda
Magnífica adaptació musical interpretada per una gran orquestra, sota la direcció del mestre Ribera.

TEATRE ELDORADO

Diumenge, vinent, dia 29, a les onze del matí
Concert popular per l'ORFEO GRACIANO (últim de la sèrie), amb la col·laboració de la cobla Barolo.
Sardanes de concert del mestre Català. "Festa camperola" (estrena). Català: "Sant Jordi Triomfant" (primera audició). Pujol.
Preus, timbra inclòs: Llotges sense entrades, 750 ptes.; bu-

taques pati, 2 p.; circulars pati i primer pis (localitat lliure), 1 pta.; circulars segon pis (primer rang), 150 ptes.; entrada general (segon pis), 0'60 ptes. Per a localitats: Orfeo Graciano (Astúries, 83), i Teatre Eldorado.

ELDORADO

Avui, divendres, tarda i nit
La Goya Spaventa

TEATRE GOYA

COMPANIA DE COMEDIA ESPANYOLA
de **MINI AGULLIA**
Avui, divendres, a les deu: Reposió de **FEDORA**, sobresortint extraordinàriament **Mini Agullia**.
Demà, dissabte, a la tarda, **RETATO**.
A la nit, **FEDORA**.
Diumenge tarda, **FEDORA**.
A la nit, **RETATO**.

Teatre Barcelona

COMPANIA DE DRAMA I COMEDIA, DE JOSEP ROMEU
Avui, divendres, a un quart de sis de la tarda:
La celebrada comèdia en tres actes dels germans Quintero

LAS FLORES

Nit, a un quart d'onze, estrena de la comèdia en tres actes de Pérez Cosío i Antoni Paso
El príncipe Wolondyoski
En Pep Romeu hi cantarà unes romances en el primer acte.
Demà, dissabte, a la tarda: A campo traviesa
A la nit:
El príncipe Wolondyoski

ELDORADO

COLOSSEU DE VARIETATS
Avui, divendres, a dos quarts de cinc de la tarda, i a tres quarts de deu del vespre: Grans sessions extraordinàries de la famosa cobejadora
LA GOYA
Escollit programa. Grandios exit dels notables artistes **Nobedillo** :: Trio Maglio :: Roser Servet :: Troupe Méndez (comiat) :: Troupe Pannonia Rusokoff :: El famós intèrpret dels cançons populars argentins **SPAVENTA** i la genial cobejadora **LA GOYA**.
Demà, dissabte, a la tarda: **Bianqueta Suárez** :: **Spaventa**. Nit: **La Goya** :: **Spaventa**. — Diumenge: primera sessió: **Spaventa** i **Bianqueta Suárez**; segona sessió: **La Goya** i **Spaventa**. Nit: **La Goya**, **Bianqueta Suárez** i **Spaventa**.

CINEMES

Gran Teatre Comtal i Gran Cinema Bohèmia

Avui, divendres, tarda i nit, colorats programes. Les pel·lícules còmiques **Tanquer** entre canibals i **Bombas de quatre potes** el popular **Volador** i **For**; la comèdia **Shirley**, la **Alfonsina**; el cinema **Quèstió d'honor**, i la jornada de la pel·lícula històrica **Senyal**. Diumenge que ve la grandiosa pel·lícula històrica **Odisea d'una reina**.

Diana - Argentina Excelsior

Avui, divendres, soia de El nen rei; **Shirley**, la fillofista; Un bomber de quatre potes; **Quèstió d'honor**; **Volador** i **For**, número 11; **Tanquer** entre caníbals.

ARISTOCRÀTICS KURSAAL I SALÓ CATALUNYA

ELS PREDILECTES DE LES FAMÍLIES DISTINGIDES

Orquestra Sinfonía i Sinfonía Torrons
Avui, divendres, moda selecta: Últim dia de les pel·lícules de gran èxit **El blanc vivent**, assumpte dramàtic per l'actor **Walter Gausson**; **Agafat**, de gran broma, i la deliciosa comèdia **L'amor a els cilindres**, pel cèlebre artista **Ernest Anex**. — Demà, dissabte, programa extraordinari amb tres grans estrenes: **La caria**, emocionant drama per l'extim artista **Lewis Stone**; **El negoció són els negocis**, de gran broma, i la magnífica alta comèdia **La perfecta coqueta** (Selecció Capitolio), creació dels eminents artistes **Colleen Moore** i **Frank Mayo**.
Nota: Avui, de sis a vuit de la tarda, es despatxen butaques numerades per a la sessió especial de diumenge.

Monumental - Pedró Walkyria

Avui, divendres: **La Hilda d'Honor**, III i última: **L'últim de les parties**. **Delina brava**, per **GAYNA**; **El guiso**. **El ara innocent** Actualitzat Universal.
Diumenge, nit, estrenes: **L'últim de les parties**, per **Tom Moore**; **Entre galinas**, per **Douglas Mac Lean**.

Teatres Triomf i Marina i Cinema Nou

Avui, divendres: **L'insolent del jazz-band**; **El jurament de Orlano**; **La vidua romàntica**; **Norai** i conquistador; **Com una rosa**; **sisena de El nen rei**.

Cinema Princesa

Via Layetana, número 14
Telèfon 1274 A

Sempre el millor conjunt de programes. Avui, divendres, colosal programa. **La pista del glap**, de molt riure. **Volant cap a l'amor**, superproducció extraordinària interpretada per graciosíssim **Douglas Mac Lean**. **Amor de pirates**, emocionant drama per **Carmel Myers**. Jo vull tenir un fill, preciosa comèdia. **La roda**, segon capítol, pel tràgic **Soveri Mars**. Diumenge, nit, importantíssima estrena. **La vengança d'una formosa**, i tercer i darrer capítol de **La roda**.

PATHE CINEMA

Orquestra LIZANO

Avui, divendres, tarda i nit
Exit sorollós de la monumental producció
LA VENJANÇA DE GRIMILDA
Segona part del magne poema

ELS NIGELUNGS
Meravellosa adaptació musical del mestre **Nuppar**, interpretada per l'orquestra que dirigeix el mestre **Lizcano** de la Rosa. Completen el programa les pel·lícules **Una vella marquesa** (comèdia) i **Les dues promeses** (comèdia).
Diumenge a la nit: Per ordre de la Pompadour, per **Lia Nara**.

COLISEUM

Avui, divendres: Gran èxit d'**Aigües profundes**, drama, per **Barbara Bedford**; direcció de **Maurice Tourneur**; interessant argument de la vida d'un guardafar. Exit de **La llei de la guerra**, divertida comèdia del "Programa Ajuria", per **Bryant Washburn** i **Wanda Hawley**. Novel·lata universal, núm. 81. **La llebre** i la tortuga, faula dibuixada. Es prohibeix fixar cartells, còmica.
Diumenge: Estrena de **Un home d'idees**.

COMPRESSORS D'AIRE

I BOMBES PER A PER EL DUIT
del nou tipus rotatiu
SISTEMA "PLANCHE"
(patentat a tots els països)
Referències a Barcelona
FILL DE E. BRUQUERA
Riera, 28. — Barcelona.
Telèfon A 3772
Sol·licitau catàlegs fent menció de "Secció P."

"LUS IMPORTADORS"

Boqueria, 37 al 41
Blauteria. Gran assortit. Fulla d'afaitar marca "Muntanya". La millor.
2 PESSETES DOTZENA

CABELLS BLANCS

La cabella blanca, generalment, no predisposen favorablement. De vegades, el tenir cabells blancs impossibilita de trobar una col·locació. Encara és pitjor la situació que aquest mal crea a la dona, que la fa aparèixer com a vella i que pot dependre la seva felicitat conjugal de l'apèrició precoc de cabells blancs.
No hi ha més remei que tenir-se-ne. I si s'usen amb **Aigua d'Horline** ningú ho conèixerà, ni la de la seva família.
L'Aigua d'Horline és una fórmula científica i progressiva que li donarà el seu antic malic de cabells. Vostè mateix podrà aplicar-se-la en alguns minuts. És absolutament inofensiva i no s'exposa al perill d'altres tintures. No li tancarà la roba ni li tindrà, ni la cap més olor. Li farà desaparèixer la caça, asperitzarà l'ou cabell, el fortificarà, evitarà llur caiguda, estimularà l'ur creixença i li suavitza i riberà.

De venda a tot arreu, a 6 ptes. la caixa

AIGUA HORLINE

Dipòsit general
Establiment **DALNAU OLIVERES, S. A.**
Passeig de la Indústria, 14. — BARCELONA

PRODUCTES HORLINE:
L'AIGUA HORLINE (solució progressiva per als cabells blancs i c. DEFILATON) (solu i inofensiva). G. POLYOS molt adherent i 2'50. — CREMA (solu i inofensiva) 2'50. — AIGUA DENTÍFICA (en comprimito efervescent) 6. — BATHOL MONTHY (sals mineralitzades per als banyos de peus) 2'50. — SAMPOL (comprimits al bany-hum per a regenerar el cabell) 2'50.

MENSTRUOL

Arregla menstruacions difícils

Flascó 5 ptes. — Farmàcia **PARADELL** — Comte Asalto, 82

DEBILITAT SEXUAL

Coració ràpida de la impotència, antirilit i valiosa promutera amb l'antiga i recomanada **POMADA FORTIFICANT**, de **Rodriguez de los Rios**. És inofensiva i produeix un efecte maravellos a la primera fraga. Emprant-se anticipadament evita el contagi de tota mena de malalties perilloses, essent infalible per als matrimonis que no tenen fills. Dos pessons pot a totes les principals farmàcies i drogueries d'Espanya i Amèrica. A Barcelona: Vda. de **Salvador Alsina**, passatge del Crèdit, 4; **Vidal i Ribes**, Montbau, 81; i **Begué**, Rambla de les Flors, 14. — A l'estranger: Srs. E. Durán, S. en C. Tormes, 9 i 11. Madrid

Afai't's higiènicament

Afai't's de pressa

Afai't's bé

Com?

Usant la PASTA NIX

S'afaitarà ràpidament, agradablement, perfectament.

No li quedarà la cara irritada, no hi sentirà cremor o irritació després d'afaitar-se.

Eliminarà el sabó, la brotxa, els potets i tots els altres objectes tan exposats a cultivar microbis.

Demani-ho en perfumeries, drogueries, etc., al preu de 2'50 pessetes tub

Petits Anuncis Classicals

a 0'50 pessetes les deu primeres paraules i a 0'10 per cada una d'excés

COMPRES

PAPERETES "Montepio". Jotes venenres. Na. 200. — **Proa**, Rambla del Centre, 20, entradeta.

VENDES

CAIXES de cabells, d'acort, gran aguritat. Barafissimes. Na. 100. — 123, interior.

LLOGUERS

TRASPASSO botiga, carrer Muntaner, 840; en el mateix carrer, número 73. **Rellogeria**

VICHY CATALA

Aigua mineral natural -- Digestiva -- Excel·lent per a taula -- De venda a tot arreu